Naš list, naše idaje
Naše geslo: Delovanje za mir in napredek Slovencev.

AMERIKA

"Amerika je glasilo Clevelandskih Slovencev in sploh amer. Slovencev. Podpirajte naš list.

CLEVELAND, OHIO, V PETEK, 10. JULIJA, 1908. VOL. I.

Ameriške vesti.

DESETLETNICA J. S. K. J.

[illegible] 14. julija bode Jugoslovanska [illegible] Jednota praznovala 10letnico svojega, plodonosnega delovanja. [illegible] Jednote, "Glas Naroda" je [illegible] priliki izdal posebno izdajo, [illegible] natančnejšo zgodovino [illegible] rodoljubne in človekoljubne [illegible]. Dasiravno se je imela [illegible] boriti z raznimi neprilikami [illegible] od začetka in morala plačevati [illegible] za umrle in ponesrečene, [illegible] danes trdna trdnjava naše [illegible] — poleg Kranjske Slov. [illegible] Jednote.

[illegible] dobrega je že storila J. S. [illegible] sirote, vdove in ponesrečene, [illegible] razvidi iz tega, da je izza [illegible] obstanka plačala nad dve [illegible] dolarjev ($200.000.) [illegible] obsega sedaj 84 društev s [illegible] 7000 članov. Pač lepo število za [illegible] Slovence.

[illegible] je bila J. S. K. Jednota [illegible] in je najprej obstala iz [illegible] društev na Ely, Minn., kjer je [illegible] glavni urad. Pravzaprav se [illegible] od Kranjsko Slovenske [illegible] Jednote, s katero vred se [illegible] delo za napredek in korist slo[illegible] naroda.

[illegible] uradniki J. S. K. J. so: Fr. [illegible] (Chicago), predsednik; Jak. [illegible]ovec, podpredsednik; Juri Bro[illegible] (Ely, Minn.), tajnik; Maks Kršiš[illegible] (Rock Spring, Wyo.); pomožni [illegible]; Ivan Gerže (Ely, Minn.), blagajnik.

[illegible] desetletnici želimo Jugoslovanski Katoliški Jednoti, da bi še naprej napredovala in delovala v prospeh svojih članov in članic.

Vivat, crescat, floreat!

DELAVSKE NOVICE.

Prihodnji mesec se vrši letno zborovanje Zapadne rudarske zveze v Denver, Colo. To zborovanje bo morda velikega pomena za delavski stan. [illegible] zborovanju bo poslana delegacija [illegible] premogarjev (United Mine Workers), ki bo predložila predlog, da se obe največji delavski zvezi [illegible] v eno. Ako se to zgodi, [illegible] zveza največja delavska organizacija v Ameriki in na celem [illegible]. Imela bo okoli 400.000 članov, [illegible] bi preprečila zatiranje delavcev in bi imela kontrolo čez vse [illegible] in premogokope, kar se tiče [illegible].

[illegible] Angleškem je poslanska zbornica sprejela predlog o starostni zavarovalnici delavcev. Dasiravno ni [illegible] posebno ugodna delavcem [illegible] strani, je vendar za začetek [illegible]. Vsaka oseba, stara čez 70 let, [illegible] prejela po pet šilingov ($1.25) na teden.

[illegible] Wisconsinu je napovedan osemdnevni štrajk. Milwaukee and St. [illegible] železnica je bila obtožena, da [illegible] od nekega telegrafista, [illegible] delo kot osem ur. Sodnik [illegible] je obsodil železnico na $1000 [illegible] $50 za stroške. Železnica se [illegible] pri državnem najvišjem [illegible] ali morda celo pred zveznim najvišjim sodiščem, ker pride [illegible] v meddržavni promet.

[illegible] rudarskega štrajka 30.000 italijanskih [illegible] v Italiji, šetve gnijejo [illegible]. Vzrok štrajka je, ker so vse [illegible] skušali ugnobiti zveze [illegible] delavcev. Mnogo plemenitih [illegible] je prišlo za delo na polju, ki [illegible] je tudi slabo odseda.

DRAGE BESEDE.

Roosevelt lev v Afriki.

[illegible] BAY, 4. julija. — Tu vladni [illegible] raznih mesečnikov [illegible] Roosevelt živahno pregovarjal [illegible] jih bo priobčil [illegible] je Rooseveltovega [illegible] v Afriki, da kaiserga [illegible] prihodnje leto. Predsedniku [illegible] je razne ponudbe, [illegible] on čoln za vsako [illegible] so se izrazili, da [illegible], ako se da samo [illegible] za obsledanjenje raznih [illegible]. Roosevelt se že ni odločil, [illegible] Roosevelt se že ni odločil.

IVAN OFENHAN.

[illegible] se je poročila.

[illegible] 4. julija. — Iz Pongkoa [illegible] se je dal sli[illegible] Ivan Ofenhan, ki je [illegible] v Lake Mahoe, je [illegible] v [illegible] Ivan Ofenhan.

HUD ORKAN.

Več sto oseb utonilo.

VICTORIA, B. C., 4. julija. — Z parnikom "Batavia" je dospela sem vest, da se je v pristanišču Batavia dogodila velikanska nesreča, pri kateri je baje okrog 600 oseb izgubilo svoje življenje. Do tlej so našli 359 trupelj. Kakor pripovedujejo, je v pristanišču nenadoma prihrul hud orkan, ki je prevrnil veliko čolnov, na katerih so se nahajali ljudje. Rešil se je malokdo.

DOVOLJ DENARJA.

Banke plačajo 45. milijonov.

WASHINGTON, 4. julija. — Državni blagajnik Cortelyou je včeraj zahteval zopet del javnega denarja, ki je naložen v nacionalnih bankah. Ta zahtevana svota znaša 45 milijonov dolarjev in jo morajo banke plačati do 15. julija. To pa ne zadeva bank, ki imajo manj kot 50.000 državnega denarja naloženega. Od 1433 nacionalnih bank jih ima 700 manj kot zahtevano svoto. Druge bodo morale plačati po 60 odstotkov vlog.

Finančniki so že dolgo zastopali politiko, da se denar samo ob času potrebe naloži v nacionalne banke, ter se ga ondi pusti toliko časa, da kriza pojenja. Sedaj je denarja po vsej državi v izobilju.

AMERIŠKO BRODOVJE.

Odhod iz San Francisco.

SAN FRANCISCO, 1. jul. — Danes je odplulo ponosno ameriško brodovje iz tukajšnjega pristanišča proti zapadu, da dokonča pot okolu zemlje. Na tisoče in tisoče ljudstva je stalo na obrežju ter mahalo odhajajočim v pozdrav.

Prvo pristanišče, kjer se bo ustavilo brodovje je Honolulu. Brodovju poveljuje admiral Charles Sperry.

JOHNSON PROPADEL.

DENVER, COLO., 7. jul. — Pri današnjih volitvah za nacionalni odbor je ostal Tom. L. Johnson, clevelandski župan, v veliki manjšini. Od 34 delegatov, ki so se udeležili volitev, jih je 27 oddalo svoje glasove za Garberja in samo 7 za Johnsona. Johnson bo moral torej izstopiti iz nacionalnega odbora, v katerem je sedel do sedaj.

DAN NEODVISNOSTI.

Nenasitljiv moloh.

CHICAGO, 6. julija. — Tukajšnji časopis "Tribune" priobčuje statistiko žrtev, ki jih je letos po raznih mestih zahteval dan neodvisnosti v Zdr. državah.

Ta štatistika izkazuje 72 mrtvih in 2.736 ranjenih. To število daleko presega isto dosedanjih posameznih let. Številke govore jasno dovolj.

ZVERINSKA MATI.

Pokopala živega otroka.

HACKENSACK, N. J., 7. julija. — Ne malo razburjenja je provzročila vest, da je Sofija Collins pokopala lastnega otroka živega.

Collins je še mlada in dobro znana v tem mestu. Aretirana je bila, ko je šla z molitveno knjižico iz cerkve.

Otrok je bil rojen zadnji petek in je bil nezakonski. V začetku je obtoženka tajila svoj čin, pozneje pa vse priznala in prosila milosti, češ, da je storila svoj čin v obupu.

USTANOVE $3,000.000 TRUST.

ST. LOUIS, 8. jul. — Tu se je zbralo 100 lesnih trgovcev iz takozvanega okrožja rumenih smrek, ki nameravajo ustanoviti skupen trust s $3,500.000 kapitala. F. E. Weyerhauser iz St. Paula, sin znanega multimilijonarja, je bil izvoljen za predsednika.

Odbor bode vzdignil $25,500.000 od interestranih družb, da se zagotovi združenje.

"CONEY" V NEVARNOSTI.

NEW YORK, 5. jul. — Ogenj je izbruhnil danes ob 1. uri zjutraj v Faklovem hotelu na zimnem zabavnem otoku Coney Island. V hotelu je bilo okoli 200 gostov in zaposlencev, ki so hitro ubežali. Plamenci so uničili bližnji Vanderveerov hotel in poslalo od Brooklyna Rapid Transit druhe.

Mogoče je, da se ustavljajo lesena poslopja ob 8. cesti.

VELIK POŽAR.

Nad 400 poslopij upepeljenih.

PORT AU PRINCE, Haiti, 6. jul. — Včeraj je izbruhnil ogenj v bližini [illegible] in uničevalnega pospešuje [illegible] je v [illegible] [illegible] Nad [illegible] 400 poslopij je bilo upepeljenih, poleg tega tudi vladni arzenal z velikanskimi pripravami za izdelovanje smodnika in druge municije. Škoda je velikanska. Kako je nastal ogenj, se ne ve.

Inozemstvo.

SOCIALNE RAZMERE V NEMČIJI.

Zopet več otroških umorov.

BERLIN, 6. jul. — Dva grozna slučaja poročajo iz Würzburga ob Breslavi. V prvem se gre za aretacijo dveh zakonskih, ki sta na sumu, da nista nič manj kot osem svojih otrok pomorila, ko so ti komaj prišli na svet. Sedem slučajev sta popolnoma na skrivaj naredila, šele pri osmem ju je zalotila roka pravice in maščevanja.

Drug slučaj je še grozovitejši. Kovač Höfling je imel s svojima pastorkoma pet otrok, katere je takoj po rojstvu pomoril in skril.

Tako groznih dejanj in toliko se menda nikjer ne zgodi kot v Nemčiji.

ČIN BLAZNE MATERE.

Odsekala otrokom glave s sekiro.

KERSON, Rusija, 4. julija. — V neki vasi v bližini tega mesta je bila te dni aretirana ženska, ki je pomorila svojih pet otrok na ta način, da jim je posekala glave s sekiro. Žena je storila v blaznosti ta grozni čin.

VELIK POŽAR NA OGRSKEM.

Nad 20 oseb zgorelo.

BUDIMPEŠTA, 8. jul. — Danes se je v tovarni za čiščenje obleke dogodila plinova eksplozija, ki je povzročila ogenj. Razširil se je s tako hitrostjo, da je bil takoj zaprt izhod uslužbencem na prosto. Sodi se, da je nad 20 oseb zgubilo življenje v plamenih, in ravno toliko jih je smrtno nevarno ranjenih. Štiri osebe so skočile skozi okno na cesto, a so mrtve obležale.

DELAVSKE POSTAVE.

Predlogi za zavarovanje delavcev.

PETROGRAD, 6. jul. — Ministrski svet je sklenil predložiti dumi predloge glede delavskega zavarovanja. V predlogu se zahteva ustanovitev zveze zdravniških strežnic, ki bi stregle bolnim delavcem in ustanovitev delavskega fonda. Za ta fond naj bi prispevali delodajalci dve petini in delavci sami tri petine. Za ta fond naj bi se delavcem pritrgalo od 1—3 procente, kakor že znaša plača. Dalje je bil stavljen tudi predlog za preskrbovanje invalidov. Po predlogu naj bi se ustanovile podružnice po vseh gubernijah, kjer naj bi bili jednako zastopani delavci kot delodajalci. Te zavarovalnice naj bi spadale v področje trgovskega ministra, ki bi nadzíral delovanje vseh teh zavarovalnic.

POLJSKE ŠOLE ZAPRLI.

Krivična ruska politika.

VARŠAVA, 3. julija. — Ruske oblasti so dale zapreti vse poljske šole v gubernijah Piotrkov, Petrikov v mestu Lodz Częstohow in Sosnovice, ker se je poučevalo zgodovino in zemljepisje v poljščini, kar tozadevni predpisi prepovedujejo. Ruski terorizem postaja vedno neznosnejši. Poljski narod je popolnoma zasužnjen. Na eni strani zatirajo Poljake Rusi, na drugi Nemci. Edino avstrijski Poljaki imajo še nekaj pravice, a ti pa zatirajo Rusine, katere je maščeval dijak Sičinski, ki je umoril cesarskega namestnika — Poljaka grofa Potockega.

MINISTRSKA KRIZA.

Japonski cesar v zadregi.

TOKIO, 4. julija. — Poroča se iz popolnoma zanesljivega vira, da misli podati japonski ministrski predsednik marki Saionji demisijo. Temu bodo sledili tudi ostali ministri.

Nikdo je prišel zaradi tega v veliko zadrego ter je še vprašal razne javne politike in druge strokovnjake ako bi hotell stopiti v ministrstvo. Baje so vsi ti to ponudbo odbili ter ne sprejmejo teh mest pod nikakimi pogoji. Nikdo si sedaj ne ve pomagati iz te zadrege.

VELEIZDAJA V NEMČIJI.

Častnik prodal Francozom skrivnosti.

BERLIN, 5. julija. — Iz Kiela se poroča, da so ondi aretirali nekega častnika državne mornarice in njegovo soprogo, ker sta na sumu, da sta prodala Francozom skrivnosti opolitve brezžičnega brzojavka.

Častnik se pravi Dietrich. Pri tem sta mu pomagala dva uradnika iz oddelka za mine. Dietrichova nevesta je v službi Francozov ter ima na svojega soproga očarljivo moč.

VELIKANSKE POVODNJI NA KITAJSKEM.

Veliko ljudij zgubilo življenje v valovih.

HONGKONG, 6. julija. — Iz raznih krajev južne Kitajske dohajajo vesti, ki naznanjajo velikanske povodnji v dotičnih krajih. Na stotine oseb je izgubilo svoje življenje v valovih in na tisoče se jih nahaja v najhujši bedi, ker je voda razrušila njih bivališča in odnesla vse imetje. V tem mestu dajejo Kitajci in tujci milodare za odpomoč nesrečnežem.

Vlada je v ta namen prispevala $30.000, Standard Oil družba pa 5,000 dolarjev.

BOJI V PERZIJI.

Uporniki oplenili trgovine.

TABRIC, Perzija, 4. julija. — Včeraj je zopet prišlo do spopada med privrženci vlade in ustajniki. V boju je bilo najmanj 50 oseb ranjenih. Uporniki so sicer že naznanili po svojih voditeljih, da se udajo pod gotovimi pogoji, a danes so zopet pohajale cele trope po mestu. V trgovskem delu mesta so vdrli v trgovine in jih oplenili. Takoj je bilo alarmirano vojaštvo, ki je začelo pravcati boj. Ustajniki so se sicer morali umakniti, a pozvali so vse njih privržence pod orožje in se zabarikadirali.

V tem mestu bivajoči tujci so razobesili zastave svojih držav s hiš. Sodi se, da uporniki respektirajo tujce in jih ne nadlegujejo. Po mestu primanjkuje kruha.

Iz Petrograda prihajajo vesti, da so kozaki upornike porazili na vsej črti in jim zadali znatne izgube.

Več kot tisoč žen in otrok je iskalo zavetja v ruski banki.

OSTRI STRELI.

Komandant lahko ranjen.

DUNAJ, 7. jul. — Iz mesta Przemysl, Galicija, se poroča, da se je ondi prigodil zelo razburljiv slučaj. Ko je imelo vojaštvo vaje, je bil komandant lahko ranjen. Tudi na nekatere druge častnike so bili oddani ostri streli.

V to pokliani faktorji so uvedli strogo preiskavo in hočejo na vsak način dognati, kako je prišlo moštvo do ostrih patron in kedo je streljal na častnike. Tu prevladuje mnenje, da se ne gre za morebitno zaroto.

MORILEC SIČINSKI.

Sodni dvor ga priporoča milosti.

DUNAJ, 4. julija. — Zagovornik morilca dijaka Sičinskega cesarskega namestnika grofa Potockega je stavil na sodišče priziv, da naj ga to priporoči na najvišjem mestu milosti Kakor se sedaj poroča, je sodni dvor sklenil priporočiti morilca pri cesarju za pomiloščenje.

V Lvovu je vse popolnoma mirno. Ker so se zadnje dni pojavljali javni nemiri in se je bilo bati spopadov, so patrulirali močni oddelki vojaštva in policije po mestu. Sedaj je zopet vse mirno. Vojaštvo se je umaknilo.

EKSPLOZIJA V RUDNIKU.

Nad 200 oseb mrtvih.

JUSOVO, Rusija, 4. julija. — V oddelku Rikoroski tukajšnjega rudnika je eksplodiral plin, kar je provzročilo grozno nesrečo. Kakor se poroča so našli 214 trupelj, ki so ali vsled ognja ali zrušitve stropa našli smrt. Grozni, v srce segajoči prizori se nudijo gledalcem pred vhodom. Že ne prihajajo z svojimi otroci ter iščejo svojega moža, oziroma očeta. Več se jih nezavestnih zgrudi od groze, ko spoznajo svojce.

Franklin Savings and Banking Co.

— Franklin Savings and Banking Co. ki ima svoj urad na 5510 St.Clair Ave., je v soboto napovedala konkurs Za upravitelja je imenovan W. C. Gray. Vloge se dosegajo popolnoma $26.000.

Uprava ima dovolj denarja, da bo v kratkem izplačala 20% dividend, polovico vlog v teku enega meseca in ostale svote v teku 2 do 3 desetletij. Zatrjuje se, da ima banka dovolj premoženja za izplačanje polnih vlog.

Za vzrok konkurza se navajajo slabi časi.

— Rojak Joe Šele je preselil svojo trgovino z kolesnico iz Šutenšerka v Ribnico v prostore, kjer sta bila prej Godina in Kazna. Ob tej priliki je svoje izvrstne dali zdatno povzel.

Mestne novice.

Nova katastrofa.

— Že cel prejšnji teden so se ljudje, zlasti Angleži, pripravljali za 4. julij. Vse trgovine, ki so imele naprodaj strelivo, so bile vedno polne kupovalcev, zlasti v znani pet - in - deset-centni Kresge-jevi trgovini na Ontario cesti je bilo živahno. Da pri tako številnem občinstvu ni mogoče paziti na varnost, je jasno, ampak da vse navskriž premetavajo razstrelne snovi. Ta nepazljivost v imenovani trgovini je povzročila eksplozijo, ki je zahtevala človeških žrtev. V petek dopoldne ob 10.45 je nastal ogenj, ki je napravil nepopisno paniko. Kupovalci in prodajalci so bili popolnoma brez uma. Nekaj jih je bežalo po stopnjicah navzdol, nekaj jih je poskakalo iz prvega in z drugega nadstropja na cesto, ki so pa pri tem dobili hude poškodbe.

Grozen vik in krik je privabil neštevilnega občinstva na pozorišče. Več požarnih bramb je bilo takoj na mestu.

Med tem je bila grozna gneča pri izhodih. Vse žrtev je 34, 7 mrtvih, Ana Krefell, 24, Frida Krečell, 20, James Parker, 4, Marija Wagner, 17, Ivana Schuhmacher, 18, Mary Hughes 27 in Elizabeta Reis, in 27 ranjenih.

Žrtve 4. julija.

— Četrti julij je še precej mirno minul, dasi je bilo streljanja več kot dovolj. Največ je ljudi zadrževal slab čas, nekaj jih je pa tudi katastrofa v Kresge-jevi trgovini ostrašila. Kljub vsemu temu se je pa dopodilo v našem mestu dosti nesreč zaradi neprevidnosti. V soboto večer med 8. in pol 10. se je dovodilo 6 slučajev nesreč.

Policaji so vedno patrulirali po cestah, zlasti, kjer gre kara, imeli so povelje vsakega aretirati, ki polaga na tir streljivo.

Med žrtvami sta celo dva smrtna slučaja: Korporal nacionalne garde Daniel Daly in 10letna Malvina Weinberger, 5008 Halyoke Ave., katero je ustrelila njena tovarišica, seveda ne nalašč.

Sluga na šoli na Bridge Ave., se je tako ustrašil, ko je počil blizu njega nepričakovano topič, da ga je zadela kap.

Iz raznih bolnišnic se poročajo naslednji slučaji: St. John's bolnišnica: Arthurju Scegmeyerju je eksplodiral topič ter mu prizadel na obrazu nevarne poškodbe. 12letnemu John Sucaku je strel zdrobil nogo. In W. Linholt je prejel na železničnem tir, ko je odskočil od topiča, ter si pri tem prebil črepinjo.

V St. Alexis bolnišnici ležijo štiri, v Huron dve, v Lakeside štiri in druge žrtve, ki jih je še več kot toliko, ležijo doma.

Isti dan je bilo v mestu okrog 15 večjih ali manjših požarov, ki so povzročili več sto tisoč dolarjev škode.

Smrt milijonarja.

— Glavni lastnik znane Rose-building na Euclid in 9. vzh. cesti je pred nekaj dnevi umrl v Londonu. Te dni so odprli njegovo oporoko. Ranjki zapušča premoženja okrogle 5 milijonov dolarjev.

Večina tega premoženja je voljena za dobrodelne namene. Nad polovico je določeno za zgradbo zavoda, kjer bodo dobili zavetja onemogli in pohabljeni starčki in za delo nesposobni otroci. Razne manjše svote so voljene drugim dobrodelnim zavodom v našem mestu.

Pri kopanju utonil.

— V torek se je kopal v jezeru na E. 71. cesti 20letni Alojzij Stahl. V vodi ga je prijel hud krč in ker ni bilo nobenega človeka blizu, je utonil.

Dolžija ga umora.

— Prejšnji teden so aretirali 24letnega John Schultza, lastnika prodajalne s čevlji, 6632 St. Clair Ave., ker ga dolžijo umora. Njegova žrtev je bil George Wismer, 6706 Bliss Ave kateremu je s črevljarskim nožem preparal trebuh. Schultz se izgovarja, da je mislil da ima pred seboj tolomlica in tata. Policija pa trdi, da sta se bila oba prepirala v sobi zadaj za prodajalno, kjer se je tudi izvršil umor.

Kandidat za župana umrl.

— William M. Bayne, 1854 W. 46. St., ki je bil leta 1887 republikanski kandidat za župana, je bil v sredo povožen od avtomobila na Euclid in E. 9. cesti. Sprednje kolo mu je strlo prsa in nekaj reber. V Huron bolnišnici sedaj umira radi izkrvavljenja.

Tožije Municipal.

— Frank J. Smith, broker in preje delničar od Cleveland Ellictric družbe je vložil tožbo proti novi pocestni železnici. Pravi, da je družba bila takoj od začetka nepostavna in imela namen goljufati postavo.

Postave v Ohio prepovedujejo občinsko last in vendar je Municipal na skrivaj pod mestno oskrbo.

Smith tudi trdi, da uradniki nove družbe niso delničarji, kakor bi morali biti po postavah. Plačanih je bilo sicer $1000 v njih imetnu, a je denar prišel od "neznanih oseb."

Smith prosi sodnijo, da takoj da pocestno železnico v roke stare družbe, ker se lastnina kvari in razmetuje. Razen teh točk ima pa še več drugih argumentov, ki so vsi bolj ali manj nespametni. Smith je očividno najet od stare družbe.

Ustreljen.

— Zopet je ustrelil železničarski detektiv človeka in sicer odzadaj. To je v teku zadnjih 9 mesecev peti slučaj.

To pot je bil žrtev 37letni John Price, uslužben pri Otis Steelworks, 3400 King Ave. Ta je šel s svojim prijateljem na E. 38. cesto, kjer sta mislila najeti čoln. Ker pa je bilo na tiru več tovornih voz, sta hotela iti čez nje. Kmalu nato je počil strel in Price se je zgrudil.

Detektiv Seap se pa zagovarja, da je hotel Price krasti blago iz kare, v katero je s silo vdrl.

Je pač že čas, da bi se naredil konec tem zavratnim umorom.

SLOVENSKE VESTI.

— 4. julija je imelo mi. p. dr. ž. M. Božje svoj piknik v Lakeside gardenu, ki se je nepričakovano dobro obnesel, tako, da je društvo lahko spravilo nekaj desetakov čistega dobička.

Za zabavo je skrbela godba in pevski zbor izobraževalnega društva "Trigiav", ki je več točk prav izborno zapel. Ljudje so sledili vsakej pesmi z zanimanjem in se prav laskavo izrazili o "Trigiavovem" petju.

Tudi za prigrizek in žejo je bilo dobro preskrbljeno, da so bili vsi obiskovalci zadovoljni. Razume se, da so se mladi parčki prav živahno zabavali na plesišču in sicer tja do pozne noči.

Največ pa je pripomoglo za tako lep uspeh lepo vreme, ki ni prav nič motilo radujočega se občinstva. Šele po desetih je začelo grmeti in se bliskati, na kar se je vsula precej huda ploha.

Splošno moramo reči, da je bila veselica prav dobro prirejena.

— Rojaku Urbančiču je umrl 11 mesecev stari sinček Ignacij. Naše sožalje!

— V St. Clair bolnišnici je umrl zadnjo soboto rojak Joe Volčanšek doma iz Brežic na Spod. Štajerskem. Star je bil 75 let, a v Ameriki je bil 19 let. Pri društvu ni bil nobenem, ker je bil ob prihodu sem že prestar. Njegov pogreb je bil v ponedeljek. Imel je lep pogreb. P. v m.!

— V četrtek dopoldne ob devetih se je vršil pogreb rojaka Louis Laušeta. Ves čas, kar je ležal na mrtvaškem odru je dohajalo toliko ljudstva, da so se komaj zvrstili pri kropljenju, zlasti zvečer, kar priča kako priljubljen je bil ranjki v naši naselbini. Isto se je pokazalo tudi pri pogrebu. Na stotine ljudstva se je zbralo pred hišo žalosti, da se zadnjič poslove od dragega jim rojaka. Slovenska godba je pred hišo zaigrala par žalostink te mu igrala tudi med sprevodom do hrvaške cerkve sv. Pavla na 40. cesti. Župnik imenovane cerkve gg je spremljal prav od hiše do cerkve, kjer se je brala maša zadušnica, kjer se je Rev. Grašovič z ganljivimi besedami spomnil umrlega ter tolažil zapuščeno obitelj. Nato so mu slov. pevci zapeli v zadnji pozdrav.

V sprevodu je bilo okrog 20 voz. Kot svojemu sobratu se je društvo sv. Vida korporativno udeležilo sprevoda z zastavo. Najodličnejši rojaki iz naše naselbine in soseščine so se udeležili pogreba.

Na grob so mu položili več lepih vencev, ki so jih darovali njegovi prijatelji.

Bodi ti tuja zemljica lahka!

Petrograd — Moskva. 33 avtomobilistov je tekmovalo, kdo bo prej prevozil 656 km med obema ruskima stolicama. Prvi je bil nemški voz tvrdke Benz, ki ga je vodil francoski šofer Menemer in ga pripeljal do cilja v 8 urah in 32 minutah; komaj 7 minut za njim je prišel v Moskvo francoski šofer Demongeau na francoskem vozu tvrdke Darracq.

Strašna toča, debela kakor kurja jajca, je na binkoštno nedeljo v okolici Topuska in Gline na Hrvaškem vse uničila. Prebijala je strehe za hišah.

Louis Lauša.

— V torek zjutraj, 7. jul., je v St. Clair bolnici umrl dobroznani rojak Louis Lausche. Ranjki je bolehal že več kot pol leta. V petek dopol. 3. jul. je bil operiran za nevarno bolezen na jetrih. Operacija je bila zelo težavna, vendar jo je ranjki očividno še dosti dobro prestal. Toda ponoči med ponedeljkom in torkom se mu je nenadoma in nepričakovano obrnilo na slabše ter je v par urah umrl vsled splošnega oslabljenja. Ranjki je bil previden s sv. zakramenti za umirajoče. Umrli je bil 43 let star, od jednotnega društva sv. Vida ter še več drugih društvih. Zapušča vdovo in sedmero otrok, sinčiče in tri brate in sestro. — Doma je iz Hinj pri Žužemberku na Dolenjskem.

Louis Lausche je bil jeden izmed najstarejših in najbolj znanih naših naseljnikov v Clevelandu. Pridobil si je dokaj premoženja. Bil je dobro znan tudi pri drugih narodnostih. Dasi po rodu kočevar, je bil vnet za Slovence ter je bil vedno med prvimi, kadar se je šlo za kako narodno podjetje. Vsled svojega znanja glede sodnijskih stvari je bil prekoristen za celo naselbino. Kot tolmač je neštevilnokrat pomagal nevednim rojakom, ki so prišli v zadrego. Velika in skoraj nenadomestljiva je torej izguba, ki nas je zadela z njegovo smrtjo.

Družini pokojnikovi in zlasti žalujoči vdovi naš list tem potom izraža svoje najglobokejše sočutje. Bog naj vas tolaži v tej uri žalosti. Tolaži naj Vas misel, da vsa naselbina žaluje z Vami. Spomin na blagega pokojnika bo ostal med nami dokler obstoji slovenska naselbina v Clevelandu. Na počiva v miru!

Veleizdajalci obsojeni. Vojaško sodišče v Banjaluki je obsodilo Dragomirja Jankovića zaradi zločina veleizdaje s priobčenjem znanega članka v "Otačbini" v 15 let težke ječe, popa Prokopića na 10 let in Junajića na 8 let. Ostali obtoženci so oproščeni. Najvišje vojaško sodišče na Dunaju je to razsodbo v celoti potrdilo.

Koliko se govori v angleškem parlamentu. Angleški poslanci [illegible] v enem zasedanju okrog 6 milijonov besed, t. j. toliko besed kakor jih obsega 60 debelih romanov. Dosedaj se je doslovno tiskalo le najvažnejše govore voditeljev, odslej se bo pa objavljalo vse govore. Stroški teh parlamentarnih poročil so proračunjeni na blizu 250.000 K. Zvišali so tudi število stenografov od 8 na 10. Vsaki stenograf napiše na dan povprečno 7200 besed, v enem zasedanju najmanj 1000 tiskanih strani.

Naročnikom.

Od te številke naprej bodemo pošiljali list samo onim, ki imajo plačano naročnino ili nekdanjim naročnikom Nove Domovine, a samo do roka, do katerega so imeli plačan omenjeni list.

Ako bi pa slučajno napravili kako pomoto, da bi ne poslali lista komu ki ima pravico do njega, naj nam takoj naznani in pošlje pobotnico ali se drugače izkaže, da je imel N. D. plačano od tega dne naprej. —

Rojake, zlasti v Clevelandu, pa prosimo, da se naročujejo na naš list, ako hočejo dobiti dosti in zanimivih novic. —

Naročnina za celo leto - $1.50
za pol leta - - - - 75c.

Upravništvo "Amerike".

"Amerika" se dobi

PO SLEDEČE IZTIS PRI:

Anton Logar, 5837 St. Clair Ave.
John Grdina, 671 Collamer Ave., Collinwood, O.

Zastopniki

za "Ameriko" se iščejo za vse večje slovenska naselbina. Upošteni pogoji na prave moče. Pišite za informacije.

"AMERIKA"

Tednik za slov. delavce v Ameriki.

Izdaja: Slov. tiskovna družba Amerika.

Izhaja vsak petek.

Naročnina:
Za Ameriko $1.50
Za Evropo $2.50

Posamezne številke po 3 cente.

Vse pošiljatve, pisma, dopisi in denarne nakaznice (Money Orders), naj se pošiljajo na:
America Pub. Co.
6119 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.

Dopisi brez podpisa in obsegajoči osebno polemiko, se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

"AMERIKA"
The Leading Slovenian Weekly
Issued Fridays.
Published by
The America Pub. Co.,
6119 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

Subscription $1.50 a year.

Application for entry as second class matter at the post office at Cleveland, Ohio, pending.

Read by 15,000 Slovenians (Kreiners) in the City of Cleveland and elsewhere.

Advertising rates on request.

No. 6. Friday July 10. '08. Vol. I.

DAN NEODVISNOSTI.

Najpomembnejši praznik za Amerikance je 4. julij ali dan neodvisnosti. Na ta dan so namreč l. 1776 Združene države postale neodvisne od angleške krone. Upeljala se je navada, da se tega dne spominjamo z streljanjem, spuščanjem raketov in balonov in drugimi takimi stvarmi.

Ta navada bi ne bila tako veliko zlo samo ko bi ne zahtevala vsako leto toliko žrtev. Raz to stališče se pa tega narodnega običaja nikakor ne more odobriti, pač pa bi morale oblasti gledati na to, da se ta narodni in pomembni praznik na drug način praznuje. Na ta način bi se preprečilo veliko nesreč in gorja, ki se ga zgodi vsako leto ob tem času.

Kot glavno žrtev tega običaja imamo omeniti ono od petka na Ontario cesti. Da je ta nova katastrofa celo mesto razburila, je samoobsebi umevno. Nekateri tukajšnji časopisi so že v soboto pozivljali mestno upravo, da naj stori konec tem nesrečam. Ob istem času se je zavzel za varnost ljudstva občinski svetovalec Dan. Prahl, ki je opomnil upravo, da je njena dolžnost skrbeti za varnost meščanov. To streljanje naj bi se popolnoma prepovedalo, če nočejo imeti oblasti na vesti toliko gorja.

Omenili smo že ono nesrečo na Ontario cesti, kjer so eksplozije za 4. julij namenjenih razstreljivih snovi zahtevale toliko žrtev.

Nesreče se pa z vsakim letom še pomnožijo. Zgoraj omenjeno nesrečo pa moramo vsekakor pripisati na rovaš 4. julija.

Ker hočejo biti mestni očetje povsod tako natančni, naj bodo tudi tu, ter si izmislijo sredstvo, s katerim bomo v prihodnosti proslavljali ameriško neodvisnost, a brez grozmih nesreč. Ista akcija naj bi se začela po vsej Ameriki. Upajmo, da bomo prihodnji 4. julij obhajali brez človeških žrtev.

DEMOKRAŠKA KONVENCIJA V DENVER-JU.

V torek ob dvanajstih dop. je bila otvorjena konvencija demokratske stranke, da se tu določi takozvana "platforma" in postavita kandidata za predsednika in podpredsednika.

Že par dni pred konvencijo so dohajali delegatje in tujci iz vseh krajev Amerike. Mesto je okrašeno s slavoloki in zastavami. Njegovo praznično lice iznenadi vsakega prišleca. Poleg tega pa še krasno vreme in čist goraki zrak coloradski dokaj dobro vpliva na zborovalce, med katerimi je večina znanih demokraških političnih voditeljev, ki so se udeležili že marsikatere konvencije.

Med sviranjem narodnih melodij se je polnila velika dvorana, okrašena za to primerno s slikami raznih velikih mož.

Ravno ob dvanajstih je predsednik narodnega demokratskega odbora pozval delegate k redu, na kar je prebral Urey Woodson poziv za konvencijo.

Vodstvo zborovanja je prevzel začasni predsednik Th. A. Bell, ki je v navdušenem govoru očrtal smer demokratske stranke, njene politike in njenih stremljenj. Govoril je o mladini in o njenem razmerju do dela, o obupnem položaju delavca, ki zastonj išče pomoči zoper zlorabo od strani delodajalcev. Vsako uho je gluho nad in njegovih solz noče videti nihče. Treba je postaviti zakone v obrambo delavstva. Sploh je treba odpomoči delavcu na vsej črti.

Dalje je po mnenju govornika dolžnost stranke, da se spusti v boj za osvobojenje samovlade, katere so gospodi ljudje oropali ljudstva. Zato se morajo združiti vsi v močno falango, ki pridobi ljudstvu ukradene pravice.

Omenjal je tudi revizijo colnine, ocenitev železnic, direktno volitev senatorjev. Govornik je povdarjal dalje, da lahko to konvencijo imenuje mo konvencijo jedinosti in sloge v demokratični politiki. Nato se je vnela debata.

Sploh se kaže, da je stopila demokraška stranka v popolnoma nov stadij svojega delovanja.

MLADINA — BODOČNOST NARODA

Novo stoletje lahko smatramo za posvečeno mladini in njeni vzgoji. Vsi kulturni narodi so prej ali slej prišli do spoznanja, da obstoji v mladini bodočnost naroda. In ako hoče imeti narod bodočnost lepšo in boljšo od sedanjosti, mora posvetiti vso skrb vzgoji mladine, sicer je ves njegov trud brezuspešen. Kateri narod ima dobre šole, dobre učitelje ter dobro vzgojeno mladino, naraščaj, ta je lahko v brezskrbi za svojo prihodnost. Tega važnega socialcega vprašanja so se n. pr. Angleži, Danci, Francozi že pred desetletji zavedli, zato pa stojijo tudi na veliko višjem kulturno-gospodarskem stališču od svojih sosedov.

Tudi v Ameriki se vrednost dobre vzgoje vedno glasneje priznava. Profesor Thwing se je v svojem govoru ob priliki clevelandske učiteljske konvencije izrazil: "Najvažnejša je vzgoja raz stališče zboljšanja splošnega človeštva. Ako jo razmotrivamo od te strani, prekaša njena vrednost financijelno, socialno in ekonomsko in to v veliki meri."

Ako pomislimo, da ves svet stremi samo po zboljšanju lastnega in splošnega blagra, moramo pritrditi prof. Thwingu. Ako je narod izobražen, si bo znal pridobiti ugodno financijelno podlago, si bo lepo uravnal socialne razmere in skrbno gospodaril.

* *

V zadnji številki smo na kratko omenjali učiteljsko konvencijo, ki se je vršila pretečeni teden v našem mestu.

Drug za drugim zopet odhajajo učitelji — zborovalci na svoj dom, a s seboj neso novega duha, novih idej, in novih duševnih moči za svoj težki stan. Da, za enega najtežjega lahko smatramo učiteljski stan, kajti: Dobri učitelji, dobra šola, slabi učitelji, slaba šola; in še naprej lahko sklepamo. Kakršno učiteljstvo, taka mladina, kakršna mladina, tak narod in njegova bodočnost in njegova blaginja.

Ni pravi učitelj oni, ki nauči svoje učence pisati, brati in računati, nikakor ne! Ampak učiteljeva dolžnost je, da vzgoji iz otroka človeka in koristnega člana človeški družbi in svoji domovini zvestega domoljuba. In to pravi učitelj, pravi pedagog tudi doseže, le redkokedaj, da bi bil njegov trud zaman. Res je, da stane to pri nekaterih poreднih groznega truda, a ko se doseže uspeh, je pozabljeno vse. Vsaka beseda učiteljeva je otroku sveta in jo otroška dovzetna duša sprejme v srce; zato je dolžnost učiteljev, da vsako besedo premislijo. Ako otrok vidi, da ga učitelj ljubi, da mu hoče dobro, mu bo gotovo vračal ljubezen in ga ubogal.

Vsak dan se jasnejše kaže, kako malo je učiteljev, v resnici pravih učiteljev, ki bi se posvečali svojemu poklicu z dušo in telesom, in bi živeli samo za svoj poklic. Večina učiteljev se posveti tej karijeri iz kruhoborstva. Boj za obstanek, to je najhujši boj, ki ga bojuje vsak posameznik s samim seboj in svojo okolico. Vsakdo hoče živeti čim ugodnejše in si zasigurirati udobno socialno stališče, a malo jih je, ki pri tem pomislijo, da gre to na škodo druzih in da gre pri tem za navadno kupčijo. Na ta način zgubi tako vzvišeni stan svo je spoštovanje.

Važen faktor pri vzgoji so tudi stariši. Od njih je potem odvisna blaginja otrok. Kaj pomaga, ako sliši otrok v šoli še toliko lepega in koristnega, če pa stariši ne podpirajo strmijenje šole, je šola brez moči. In le tedaj, ako učitelj in stariši skupaj nastopajo in zasledujejo isti cilj in isto pot, potem bo gotovo tudi vzgoja otrok pravilna in dobra.

Iz mladine bodo zrastli možje in žene in z njimi bo zasijala tudi lepša doba.

V STOLETJU OTROKA.

V stoletju otroka živimo. Povsod med kulturnimi narodi tekmujejo posamezniki, društva, vsa človeška družba sploh, da pripravi in omogoči nedolžnim otročičkom vseh, zlasti pa nižjih in najnižjih slojev lepše, dostojnejše življenje. Seveda je treba za to blagočutečih src ter velikih sredstev. Treba je ustanoviti razne zavode, zavetišča, poboljševalnice, varovalnice, ki imajo povsod najlepše in najboljše uspehe.

Naj navedemo primer, kako se združuje drugod vsa človeška družba, da pomore svoji deci do boljše bodočnosti. Po mnogih velikih evropskih mestih so priredili v zadnjem času na korist zanemarjenih otrok — takoimenovane "troške dneve". Pred nekaj meseci je bil tak "otroški dan" v Budimpešti.

Že zgodaj zjutraj so se izpremenile budimpeštanske ulice v prave bazarje, kakoršne vidimo le v vzhodnih mestih. Na vseh oglih ulic, na vseh trgih ter pred dobro obiskanimi gostilnami in prodajalnami so bile postavljene velike škrinjice, da bi metalo občinstvo vanje denar. Ob vsaki škrinjici so sedele gospe in gospodične iz vseh budimpeštanskih krogov. Slika je bila izredno pisana. Nad škrinjami ni bilo nikakih dragocenih šotorov. Navadno je branil samo papirnat japonski solnčnik dame vročih solnčnih žarkov. Grofice in bogatinke katerim se je hotelo malo več para de, so si prinesle z doma preprogo, kak baldahin ali so si dale narediti papirnate strehe, in te dame so sedele ob trotoarju — v narodnih nošah, v kakem kostumu, večinoma pa v navadni obleki — in so pozivljale občinstvo, naj daruje "samo krajcar" za uboge zapuščene otroke.

Že ob sedmih zjutraj se je začelo živahno vrvenje, kakor da se vrši velika svečanost. Vsakdo, ki je prišel po ulicah mimo škrinjic, je daroval kaj. Najmanjši dar je bil krajcar. — Začeli so mlekarji, potem so prišli peki itd. Šolski otroci, ki so se odpravljali v šolo, so se gnali okoli škrinjic ter so oddajali svoje prihranjene novčiče. Uradniki, ki so odhajali v urad, delavci in delavke, vse je metalo v škrinjice svoje prispevke. Nekateri večje, drugi manjše, kakor je kdo hotel in mogel. Gospe in gospodične pa so sedele ob škrinjicah, ljubeznjivo so kramljale, se zahvaljevale in zopet prosile. Čestokrat je nastajala okrog škrinjic gneča, vse je bilo tako živahno, veselo, pripro sto in pisano.

Po ulicah so hodile cvetličarke, toda ne navadne, vsakdanje. Gospice iz takoimenovanih visokih krogov, pevke, igralke, ugledne dame so hodile po cestah in so prodajale cvetlice za zanemarjene otroke. Nekatere so bile v kostumih, največ pa v navadnih oblekah. Mnogo je bilo tudi prodajalk užigalic, amlih igračic, mandolin, balonov i. dr. Ponujale so svoje blago mimoidočim in so nosile potem iztrženi denar v škrinjice. Od 10. do 12. dop. so se vrtili okoli škrinjic budimpeštanski bogataši, visoki dostojanstveniki, ki so darovali velike svote za siromašno deco. Sedaj je pristopil k škrinjici veljak, ki je vrgel vanjo več sto kron, potem zopet priprost delavec, ki je dal težko zaslуženih 10 novcev.

Ko je tega dne poslala mati svoje otroke s služkinjo na izprehod, tedaj ni pozabila dati vsakemu posebej par krajcarjev, da jih vrže v škrinjico. Nihče ni stopil na ulico, da bi ne imel pripravljenega drobnega ali debelega denarja za zapuščene otroke. Na vseh ulicah, ob izhodih, na oknih na gledališčih in kabaretih, kinematografih, ob prodajalnah, gostilnah in kavarnah pa so viseli ogromni plakati z napisom:

"Dajte samo krajcar!"

Nihče skoraj ni mogel na cesto, ne da bi dal mal prispevek za zanemarjeno mladino.

Zanimivo je bilo, kako so sodelovale pri tem "otroškem dnevu" prve peštanske pevke. Nekatere izmed peštanske pevke. Nekatere izmed njih so sedele ob svojih škrinjicah, zapele so od časa do časa kako narodno pesemco. Seveda se je zbralo okrog njih ogromno občinstva. Ko je pevka končala pesem, je vstala, vzela krožnik ter kakor poulična pevka pobirala denar, ki ga je vrgla v svojo škrinjico.

Člani komične opere so sestavili celo poulično skupino. Razni gledališki orkestri so se vozili po ulicah, svirali so; kapelniki pa so pobirali denar in so ga metali v bližnje škrinjice. Ob vsaki škrinjici je stal tudi policaj, da pazi na red.

V trgovinah je bil povsod velik naval, kajti od vsega, kar se je danes prodalo, so dobili siromašni otroci določene odstotke. Zvečer so bile v vseh gledališčih, kabaretih, kinematografih posebne predstave.

Po vsem mestu je bilo postavljenih 94 škrinjic. Liga za varstvo otrok je delala že ves mesec prej reklamo. Razni trgovci so pozivljali s posebnimi plakati in reklamami občinstvo v svoje trgovine.

Tako se je vršilo ta dan v manjšem obsegu tudi na deželi, kjer je občinstvo takisto mnogo darovalo za siromašno deco.

Žene ministrov, grofov, raznih magnatov, uradnikov, žurnalistov, književnikov, trgovcev — katoličanke, židovke in protestantke, — vse so sedele složno ob škrinjicah in so prosile:

"Dajte sam okrajcar!" — Tu ni nihče vprašal: Kdo si? Kaj in kakšen si? Siromašna in zanemarjena deca je vsem enako mila. Njeno zanemarjeno stanje je zločin vsega človeštva, zločin vse človeške družbe, pa ga treba zato tudi skupno, vzajemno izbrisati.

Zabavni del.

IZ SANJ.

Meni je mati umrla. In jaz sem žaloval in še žalujem za njo, kakor sam nisem mislil, da bi to bilo mogoče. A svoje žalosti ne nosim v očeh in na licih, ampak globoko v srcu, ker je velika in resnična. In zato žalujem za njo, ker je ne morem pozabiti, ki sem jo tako naglo izljubil. Lahko je reči, da človek vse preboli, četudi ne more pozabiti, ampak, kakor lahko je to reči, tako težko je to narediti.

V tihih in temnih večerih, ko sem sam s seboj in svojimi spomini, tedaj me obišče moja mati in jaz se zazrem v poteze njenega obraza. V ljubezni in skrbi polne oči in poslušam njen glas, kakor bi se ne bilo nič zgodilo; kakor bi bilo vse pri starem tako živo in resnično njej je glas, ki ga poslušam. Grem čez vrt in ona mi pride nasproti; sedim v sobi pri mizi in čitam in ona sedi kje pri oknu in šiva; — a jaz ne čitam in ona ne šiva, ampak pogovarjava se, vse kakor nekdaj.

Svoje matere nisem videl nikoli mrtve in zato si tudi težko predstavljam, da bi bila res umrla, da je ne bom nikoli več videl, da ne bom nikoli več slišal njenega glasu. In tako je tudi v sanjah vsem tistim nikoli mrtva, kolikokrat sem sanjal o njej, odkar sem jo zgubil. Pa kako si bilo vendar mogoče, da bi vzrl v sanjah mrtev njen obraz in da bi umrla v srcu slika, ki živi v njem že izza detinskih let. Njen obraz, poln skrbi in ljubezni, ne umrje nikoli v mojem srcu in tista slika tie izgine nikoli iz spomina, in tako ne bom zrl tudi v sanjah njenega lica nikoli mrtvega brezčutnega.

Sanjal sem pač pogostoma, da je ni več, da je umrla, da sem jo zgubil, a zrl sem jo pred seboj živo, vse kakor bi mislil čezdan na njo. — —

Sedeli smo skupaj, vedno veselo, ko se nas je zbrala v prejšnjih dneh cela družba, tisti dan pa so bili vsi tihi, nekaj čudnega je viselo nad nami, in vsi obrazi so bili čudno resni, kakor bi jim težila srce velika skrb ali globoka žalost. Sedeli pa smo po jesenih klopeh okoli kamenite mize v senčnici, spleteni iz vinske trte. Začudil sem se tihi resnosti, nenavadnemu gostu v naši družbi in se ozrl radovedno okrog, pa še bolj sem se začudil, ko sem zagledal ob svoji strani svojo mater.

"Ali ni umrla?" sem pomislil in zazdelo se mi je, da se je res tako zgodilo. Ozrl sem se v njen obraz in tisti hip sem bil prepričan, da je res umrla.

Ni bil mnogo spremenjen njen obraz, poteze so ostale ravno iste, in vendar bi ga skoraj ne bil spoznal; neizrečeno žalostna skrb je sevala iz njega, da sem se ga skoraj prestrašil.

In začela me je izpraševati, kako je doma. Hotela je vedeti vse tako natanko, da bi ji kmalu ne mogel odgovarjati. Kakor popotnica, ki se čez dolgo časa vrne domov. Iz njenega glasu in iz njenih vprašanj sem spoznal, kako jo to žalosti in skrbi, ker nas je morala tako naglo zapustiti, brez slovesa in brez pozdrava.

In začudil sem se tisti hip:

"Glej zapustila vas je in umrla, a njena skrb in njena ljubezen niste umrli, še živite in živeli boste med vami na večne čase, kakor njen duh in njen spomin."

In bil sem tega gotov, ko sem se namovo ozrl v njen obraz, poln tiste velike skrbi in ljubezni do nas vseh, v kateri nas je zapustila.

Nikoli nisem tako živo in jasno čutil njene skrbi in ljubezni, dokler sem jih bil še deležen, kakor sem jih začutil v tistih sanjah in kakor jih čutim sedaj.

Bilo mi je, kakor bi ležal in nad mano se je prikazal kakor iz megle lasen in nerazločen obraz. — bila je to moja mati. Ničesar drugega se ne spominjam, kakor tistega obraza in besed, ki jih je govorila k meni. Iz njenega glasu je zvenela tista skrb ki je sijala iz njenih očij. Hotela je vedeti, kako se imam, kako se počutim, ali sem srečen.

Nikoli nisem stopil pred njo z resnim obrazom in spregovoril z odločnim glasom:

"Tako sem sklenil in tako naj bo!"

Govorili smo pogostoma v šoli in vsakdo je vedel, kaj in kam mislim, ampak gotov ni bil nihče, ker me ni do takrat nihče resno vprašal in nisem nikomur resno odgovoril.

In tako je moja mati umrla, ne da bi z gotovostjo vedela, katero pot si izbere njen sin, ki je stal tisti čas ravno na razpotju. Ni vedela, ali je vse le šala ali je v šali skrita resnica, ali je pa morda v resnici in v srcu skrito še kaj drugega, vsem nepoznanega, od vseh nepričakovanega. Nič ni vedela, ali se smeje iz obraza njenega sina moška odločnost niti odkod, kako in zakaj vsa tista odločnost, če je resnična. Upala je vse, kakor se je zgodilo in mnogo je slutila, ampak gotovosti še ni bilo v njenem upanju in v njenih slutnjah.

Zato so bile tako neskončno skrbipolne besede, ki mi jih je govoril tisti obraz iz megle:

"Sin moj, premisli vsak korak in vsako stopinjo, ki jo naredi v življenju, ne prenagli se nikoli in nikjer da se ne boš kesal na vse večne čase. Ni je sreče razen v zadovoljnosti in v srcu, ne skriva se nezazakrinkanim obrazom, ne za tesno zapeto suknjo. In če si naredil v življenju korak, ki te vodi na pot, kamor te ne pelje srce in kamor te Bog ne kliče, ozri se in poglej, če je še čas, da se vrneš, in obrni se brez predsodkov brez strahu in dvomov. Samo enkrat ti je dano živeti in samo en poklic ti je podeljen!" — — —

Obiskal sem svojega prijatelja. On je sedel v veži, hrbet obrnjen proti vratom. Jaz sem stal pred njim. In tisti hip se je zbudilo nekaj velikega v mojem srcu.

V sobi je zašumelo in pri vratih se je pokazala mojega prijatelja pokojna mati, ki je umrla pred letom časa. Razprostrla je roke nad nama in spregovorila:

"Blagoslovljena, otroka, in vsa sreča z vama!"

Jaz sem se začudil in se zgrudil svoji materi krog vratu.

"Blagoslovljen, moj sin, blagoslovljen ti in vsa tvoja pota!"

Presenečen sem pogledal prijatelja in ga vprašal:

"Je li bila to moja mati, ali tvoja?"

V srcu pa sem brž spoznal odgovor in resnico.

To je bila moja in njegova mati, to je bila večnoživa materinska ljubezen, ki ne izgine in ne umrje niti takrat, ko srce umrje. Blagoslovila je mene in njega in blagoslovila je naju poti, ki se odpravljava na pot. On se je zaročil in vsa njegova sreča je njegova nevesta, jaz pa sem naredil pred kratkim ves drug korak in ta korak gre vse drugo pot, ki upam in pričakujem sreče na njej, ker ona je prikazala svoje sinove samo eno sinovo sedno le od Boga.

In velika materinska ljubezen je blagoslovila ob poti, tako nasprotni, vendar obe do sreče vodeči, in v tistem hipu sem se zopet spomnil besed blagopokojne matere:

"Ne skriva se ne za zakrinkanim obrazom, ne za tesnozapeto suknjo, — ni je sreče razen zadovoljnost v srcu."

Ne boj se, mati, za svojega sina in ne za poti, ki jih hodi, dokler živi nad njim tvoj spomin tvoja skrb in tvoja ljubezen, se ne izgubi in ne zabrede; — in dokler bo deležen tvojega blagoslova in tvoje molitve, ne zgreši prave poti niti za korak.

SKRIVNOST INDIJSKIH VRAČEV.

Jako zanimiv sestavek o umetnosti tolikо občudovanih indijskih vračev je napisal Saikla, eden izmed najbolj znanih, s pridimkom "kmez vračev". Obelodanil ga je v časopisu "London Magazine". V nasprotstvu s tolikimi potovalci, ki pripovedujejo, vrnivši se iz Indije, o neverjetnih činih "rotilcev", in bolj ali manj priznavajo, da delujejo pri njihovih izvajanjih nam še nepoznane sile, zavrača ta poznavalec in strokovnjak z največjo odločnostjo in poštenostjo vse take in enake krive misli. Vedno znova naglaša, da je edino vaja in spretnost, ki se prenaša od roda do roda, pravi vzrok vseh teh osupljivih prevar, ki jih potujoči Evropejec tako često opazuje z nekim gotovim strahom.

"V Indiji nas tudi ne imenujejo 'rotilce' temveč 'Jaddowallahe'. Jadoowallah pa ni človek, ki si vsled nepričakovanih nesrečnih razmer izbere nov poklic, kakor se to dogaja po Evropi: naša umetnost je podedovana in se prenaša od očeta na sina. Vse velike, stare rodbine vračev se poznajo med seboj, in velikih nesporazumljenj ni med njimi. Mnogi se poslužujejo istih načinov v izvajanju ne da bi se vsled tega sovražili. Težko je dobiti med nami kakega, ki ne bi poznal in uporabljal večine znanih indijskih spretnostij. Vsi so izučeni prestidigiterji. Tudi jaz sem se začel učiti že v zgodnji mladosti in kot desetleten dečetk sem znal že celo vrsto najtežjih komadov, kar jih sploh poznamo. Ni, da bi primerjali našo prestidigitersko umetnost z ono v Evropi, mi delamo na povse drugačen način, in ako bi se pripetilo, da bi opustili te narodne posebnosti, ne bi imeli v Indiji nikakega vspehu več. Cela vrsta takih komadov je, ki bi jih v Evropi skoraj ne mogli izvajati. Prostor v gledališču ali pa v dvorani je nepripraven za najpresenetljivejše točke. Mi rabimo narave in prostega neba. Vzemimo primer: Hinduški svečenik kliče bogove, poje, prosi vode, in v trenotku zazija pod nami zemlja, na kateri stojimo: v približno tri čevlje široki odprtini se pokaže lončena posoda z okrasjem starim stoletja. To je ena izmed najpresenetljivejših točk, ali v dvorani je seveda nemogoča. Jako mnogo naših prevar obstoji na uporabi zraka, zemlje, ognja in vode, in večina njih je preveč razburljivih za evropske pojme, ki smatrajo pogled na pristno kri preveč realističnim. Charles Bertram, ki je svoje dni potoval po Indiji razložil je celo vsto čudes, ki jih je videl v Indiji, in je spisal o tem knjigo. Ali tega vendar ni mogel razložiti. Vrač vzame v usta kos volne, njegova asistenka ga sune z nožem v trebušno stran, nato vzdigne srajco, in na mestu, kamor je priletel sunek, je v resnici sveža odprtina. V veliko presenečenje svojih gledalcev potegne iz rane dolgo, skoraj neskončno volneno nit, vso s krvjo nasičeno. Volna je izginila iz njegovih ust. In vendar je to eden izmed najlažjih slučajev, ki sem ga tudi sam preje vedno izvajal, dokler ga nisem po letih popolnoma opustil. Sploh sem take senzacionelnosti skoraj popolnoma opustil, ker se prepogosto krat izvajajo. Od takrat uporabljam ves svoj čas za prestidigiterske izvajanja. Znano je, da razlagajo celo vrsto indijskih prevar s pomočjo hipnotizma. Človek poklekne na tla, drugi mu kleči na plečih; prvi se pomakne v stran, osi ostane prostoviseč v zraku. To je gotovo v protislovju z zakonom o teži! Ali potniki pripovedujejo, da so videli to z lastnimi očmi; potem moramo iskati razlage v mesmerizmu. Jaz, za svoj del, moram odkrito pripoznati, da nisem tega izvajanja nikdar videl. Znana vrv, ki se jo verže v zrak in po kateri pleze deček, je — mislim tako — slična bajka, ki izhaja iz pretiravanja potujočih vračev. Jaz se ne sklicujem pri izvajanju svojih točk na nikake nadzemske sile, kar žalibože tako mnogo indijskih vračev dela. S kačami sem se tudi že pečal. Poznam ta posel in nekoč sem že enkrat okreval od pika kobre, o kateri se vedno trdi, da njen pik usmrti vedno že po par minutah. Imam pa pri sebi neko indijsko protisredstvo, za koje mislim, da nikdar ne odreče. Slaven sem postal po temle svojem mojstrskem izvajanju: svo ji šeni povoznem na glavo lonec z izbitim dnom, naložim kuriva na njeno glavo, zapalim ogenj, ki vzplamti včasih do tri metre visoko, in spečem na njem — omleto.

Hiše Vam stavi in popravlja po nizki ceni, rojak
JOHN JAKSIĆ,
144 Robin St., Lakewood, O.
Natančneje se lahko izve tudi pri Grdina in Kraus.

NIZKE CENE!
Vse parobrodne družbe so znižale cene za prekomorsko vožnjo.
Kdor rojakov želi potovati v staro domovino, naj se v tej zadevi obrne na
FRANK SAKSER CO.
109 Greenwich St. - NEW YORK CITY
6104 St. Clair Ave. N. E. - CLEVELAND, O.

Moška oprava.
Izdelovanje oblek.
Lepi moderni klobuki, dobre trpežne hlače vsake vrste srajce, kape, kravate, nogavice, rokavice in vsa druga moška oprava. Izdelujejo se obleke po naročilu po najnovejših krojih. Popravljanje starih oblek in čiščenje.
JOHN GORNIK
5624 St. Clair Ave. Glejte na hišno številko.

50,000 KNIŽEK ZDARMA PO POŠTI
CHOROBY, TÝKAJÚCE SA LEN MUŽOV

V tej knižke zvidíte mnoho obrázkov s pravý zdroj vedy pre starých i mladých. Trpíte na zvláštne nemoce mužov, slabosť a iné choroby nervovej a otráveniu krvi. Tato knižka vám ukáže, jako sa môžete hlediť doma. Píšte nám slovensky.

Poraďa zdarma. Úradné hodiny od 9 do 5. V nedeľu od 10 do 2.
DR. JOS. LISTER & CO.,
22 FIFTH AVE., Sl. A 7 CHICAGO, ILL., U. S. A.

Ako HOČETE kupiti hišo, sedaj je čas zato. To se jako redko zgodi.
East 60. St. Lot 40x187, 10 sob — $3000.00
East 60. St. Lot 40x136½, 10 sob in 1 prodajalna — $3000.00
East 60. St. Lot 40x176, 7 sob — $3500.00
East 70. St. Lot 50x169 10 sob — $3000.00.
East 70. St. Lot 26x165, 6 sob — $2200.00.
East 76. St. Lot 40x75, 7 sob — $2900.00.
Ida Street, Lot 30x110, 6 sob — $2900.00.
Medina Street, Lot 42x72, 10 sob — $3500.00.
Norwood Rd. Lot 35x103, 8 sob — $3000.00.
Addison Rd. Lot 30x120, 7 sob — $2500.00.
Aberdeen Ave. Lot 38x57, 7 sob in kopel — $2500.00.
Addison Rd. blizu St. Clair Ave. Lot 50x150, 14 sob in kopel z prodajalni — $6250.00.
Addison Rd. blizu St. Clair, Lot 50x150, 9 sob in kopel — $4000.
East 32nd St. Lot 30x87, 10 sob — $3000.00.
East 55. St. Lot 49½x146, 13 sob — $4000.00.
East 58. St. Lot 80x196, 6 sob — $3000.00.
THE CLEVELAND REAL ESTATE and TITLE COMPANY,
3. nadstropje Electric Building. Main 194. Cent. 124.
Wm. AHLBURGH, 5602 ST. CLAIR AVE.
(Lekarna Theo. Urbanc)
Ako hočete kaj prodati ali dati v rent, ali če želite kaka zemljišče ali poslopje vredno kupiti, pridite k nam.

PRIPOROČILO ROJAKOM.
ROJAKOM NAZNANJAMO, DA SMO POPOLNO NA NOVO UREDILI NAŠO
TISKARNO.
Založili smo jo z novimi črkami in preskrbeli v vsem delavce, ki razumejo svoj posel.
Tiskamo vsakovrstne tiskovine za zasebnike, trgovce in društva. Predno daste delo drugim tiskarnam, pišite nam in naročite pri nas:
pisemski papir, kuverte in vizitke, tikete za srečkanje, plakate za veselice, plakate za prodajalne,
vabila, vstopnice, tikete za [illegible] društvene [illegible] društvene [illegible]
Ako naročite pri nas, si prihranite dosti denarja.
Trudili se bodemo, da bo to nekaka zalога [illegible] venskih društev, za katera bodemo nastavili posebno ceno.
DELO LIČNO IN IZVRŠENO OD PRAVEGA [illegible]
Tiskarna "AMERIKE"
6119 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, O.

Iz domovine

Kranjsko.

Iz starega mesta, 10. m. m. dopisuje, je prišel v obteko uzmiljenega sina prvoizkušen potepuh k takaiš. njemu strarju Alojziju Rajcu. Pravil je, da mu je novi pritjor bolnice v Idriji dovolil kupiti boljše uro in zlato verižico. Izbral si je uro v vrednosti 25 K in zlato verižico. Poleg tega je še izbral dve drugi verižici za sebrata. Plačal bode imenovani pritlor. Ubog mu je izročil izbrane stvari, vendar mu ni popolnoma zaupal. Poslal je za njim svojega sina, da naj ga opazuje. Imel je prav. Potepuh je kreuil po strmaških ulicah proti kolodvoru; tam se je v grmovju hitro preoblekel in hotel iti naprej. Ta ga ustavi zasledovalec, zahtevajoč pripoljudane stvari nazaj. Potepuh potegne nož, a nenastrašeni sin mu šuga s policijo, ki da je že obveščena. Golijat se prestraši, pomeče uro in verižico od sebe ter, žal, uide.

Rešit življenje. Dne 8. junija je rešil trgovec Karol Barborič dva kopalca iz Krke, katerih eden je bil že popolnoma brez zavesti.

Milicija v Mirni peči. Bolezen se pase sedaj po Gotoštanjeku. Umrla je 12. m. m. po kratkem bolehanju sopet gospodinja — 47letna Marija Bukovič. Na novo ste zboleli te dni tudi dve ženski — gospodinji, obe na Gotoštanjeku.

V Orehovljah se je ustanovilo na binkoštni praznik Katoliško-slovensko izobraževalno društvo. Vpisalo se je takoj okoli 60 članov.

Iz Sv. Križa pri Litiji. Redek dogodek: Franc Resnik, je uže 37 let župan občine Moravče pri Litiji. Sedaj je zopet izvoljen za dobo treh let, tako da bo kmalu zamogel obhajati 40letnico županovanja.

Samomor. Našli so obešenega gostilničarja iz Poljšice pri Podnartu.

I. čebljarska in železnoobrtna zadruga v Kropi in Kamnigorici ima 230 članov s 307 deleži, v skupnem znesu 36.481 K 53 vin. Dohodkov je bilo 686.474 K 30 vin., izdatkov pa 885.249 K 9 vin. Dobička je 3.580 K 34 v.

V Kranju se je ustanovilo društvo za trško varstvo in mladinsko skrb za sodni okraj Kranj. V odbor so se izvolili gg.: sodni svetnik Pogačnik, dr. Treo, sodni pristav, trgovec Franc Omersa, profesor Pirnat M., trgovec Rajko Marenčič, dekan Koblar, Alojzij Šarec, župnik v Šmartnu. — Pristopilo je k društvu doslej 122 članov, med temi 5 ustanovnikov.

Toča na Krasu. Upanje nam je rastlo na Binkoštni praznik, ko se je nebo zagrinjalo s gostimi oblaki, da se zmoči izsušena zemlja s tako željno pričakovanim dežjem. Toda veselje naše je trajalo malo časa. Okolu ene ure popoldne se vsuje na zemljo strašna toča, velika celo kot orehi, in je pokončala skoro vse pridelke potlebno pri Škopnem, Komivi, Kranjčanai, Pliskovici in Štanjelu. Veliko škode je napravila tudi v Gabrovici in Kobiljeglavi. Najbolj žalostno izgleda trta. Pri Škopnem ni ostalo na trti niti enega grozda. Toča je ležala po tleh tu in tam 30 cm na debelo.

Preskrbitev dela moštvu, ki gre v jeseni na dopust. Vsled inciative I. spotoknega zvezinega zborovanja avstrijskih posredovalnic za delo in službe je c. in kr. vojno ministrstvo z odlokom z dne 13. maja t. l. odd. 2., št. 4356, odredilo, da se ima moštvo vseh vojaških vrst brez razlike štiri mesece, predno gre na dopust, večkrat in z vso resnostjo opozarjati na važnost in pomen delavskih posredovalnic. Kajti le tako je mogoče preskrbeti večinoma ubožnemu moštvu primernega dela takoj, ko prestopi v neaktivno razmerje. Pri tem pa imajo tudi vojaške oblasti dolžnost, da po svoji moči pospešujejo in podpirajo stremljenje in delovanje teh, v socialnem oziru velevažnih in koristnih naprav. Važno za preskrbo poljedelskih naprav. Važno za preskrbo poljedelskih in drugih delavcev bi tudi bilo, da te posredovalnice dado vojaškim oblastvom svoje moreblitne reklamne listke na razpolago, da jih razdeli med moštvo, ki odhaja na dopust, in mu tako vzbude večje zanimanje za njih poslovanje.

Naš cesar danski general. Danski kralj je imenoval našega cesarja za danskega generala.

Iz Postojne. Vkljub slabemu vremenu oblskalo je našo krasno jamo na binkoštni ponedeljek izvanredno velko število tujcev. Štejejo, da je bilo to dan okrog 5000 ljudi v jami. Videli si Nemce, Lahe, in da so bili tudi Slovenci častno zastopani, da se vsaine samoobsebi. Celo turške čelade si videl na glavah.

Prvo brizganje "lukamatije" smo zadeli na Mirni v sredo, 10. m. m., zjutraj ob 8. uri. Lokomotiva za prevažanje gramoza z 9 vagoni je pripljala na naš kolodvor. Šolski otroci so jo pozdravili z veselim krikom. Nova proga se otvori morda meseca septembra.

Oči smo dobili v nedeljo 7. m. m. popoldne na Mirni na Dolenjskem po dolgotrajni suši. Šejno zemlju je prosil napolil, pa vendar že ne za jesenno brazdo. Že bi ga bilo treba.

Umrl je v Škofji Loki vpokojeni c. in k. F. Praprotnik, star že 77 let.

Star Kranjec umrl v tujini. V Amerikanski na Severnem Avstrijskem je dne 21. majulika nagloma umrl rojeni Kranjec in kajžarsca, g. Adalbert Gaslaer v 69. letu svoje starosti. Pokojnik je bil rojen v Kranju, kjer se je izučil kajžarstva, potem pa se je vdal in zapustil svoje. Za svojega časa se je zelo redno udeleževal

Hrvatska na Kranjski gori. Zdravstveni zastopniy Kranjski gori je sklenil, da zgradi za zdravstveno oskrbljo kranjskogorsko v proslavo 60letnice cesarjeve okrožno bolnico v Kranjski gori. Občina prepusti stavbišče brezplačno.

Pogorel je skedenj in kozolec posestniku Knezu na Hrastovici pri št. Rupertu. Zažgali so menda delavci od železnice. Bil je zavarovan.

Pritožbe v armadi. Pravica do pritožb se je v armadi razširila na več instanc. Preskrbelo se je tudi, da se pritožbe hitro rešujejo.

Na kolodvoru za št. Rupert — "Mokronog se že bliži na prvem mestu nemški napis: "Nassenfuss-Feistritz" na drugem mestu pa: "Mokronog-Bistrica". Zakaj ne? Je li nemščina res postala državni jezik?

Obesil se je dne 9. m. m. zjutraj ob 5. uri na Duplici pri Kamniku 31 let stari Jože Križelj, oženjeni tovarniški delavec v Šmarci. Dejstvo, da mu žena n izvesta, ga je tako užalostilo, da se mu je zmešalo in se je omenjenega dne v svojem stanovanju obesil. Da je bil Križelj zelo marljiv in miren človek, vedo vsi vaščani kakor tudi tovarna barona Borna, v kateri je revež delal že šesto leto.

Novo župnijo ustanavljajo v Dol. Logatcu. Do novega leta bi bili že radi samostojni. Tako se bo vendar enkrat izpolnila že davno gojena želja prebivalcem vasi Dol. Logatec, Čevica in Martinj hrib, če Bog dá, kmalu.

Za vodoved v Gotenicah, v političnem okraju kočevskem, prispeva vlada 11.300 K.

Topniške jesenske orožne vaje se bodo sledeče vršile: od 14. — 26. julija, od 27. julija do 8. avgusta in od 10. avgusta do 22. avgusta za topniški polk 7 v Ljubljani, 8 v Gorici in 9 v Celovcu, pri pogorskem topniškem polku 3 v Beljaku pa od 26. julija do 22. avgusta in od 24. avgusta do 5. septembra. V Pulju pri trdnjavskem bataljonu 3 in polku 4 se vrše od 14. do 26. julija.

Jubilejski petkronski novci so izročeni prometu. Vdobiti jih je kot zameno pri glavnem zavodu in podružnicah avstro-ogrske banke in pri več davčnih uradih.

Primorsko.

Morski volk. Blizu Vrsarja so opazili ribarski nadzorniki iz Rovinja 5 metrov dolgega morskega volka.

Ladja rešena. Lloydov parnik 'Thetis', ki je bil blizu Unij obtičal v peesku, je tender vojne mornarice zopet odtegnil na globoko morje. 'Thetis' je neznatno poškodovan ter je zamogel nadaljevati svojo vožnjo proti Dalmaciji in Albaniji.

Nagla smrt veslarja na izletu. Pred nekaj tedni je priredilo nekoliko gospodov, med njimi brata Anton in Ernest Guarrini, veslarski izlet v Lazaret pri Miljah. Anton Guarrini se je nahajal z g. Pavlom Cantoni v mali veslarski barčici. Izstopila sta pri Lazaretu in radi neugodnega vremena, se podala v bližnjo krčmo Milokovo. Naenkrat se je Guarrini zgrudil na tla in bil takoj mrtev. Njegov prijatelj je tekel po pomoč, in prišel je zdravnik, ki je konstatiral, da je nesrečneža zadela kap. Pokojnik je bil uradnik tvrdke Bischoff.

Laški izgredi v Gorici. Ob priliki kolesarske dirke slovenskih goriških in tržaških kolesarskih društev v Gorici so Lahi priredili demonstracije.

Volivna reforma za Trst. Tržaški listi pišejo, da je vlada poslala deželnozborskemu odboru za volivno reformo neko vrsto "ultimatuma", ki v njem pravi, da ne predloži zakona v najvišjo sankcijo, ako ne bo obsegal volivne obveznosti. Vlada opravičuje to zahtevo s tem, ker hoče, da bi vsak državljan izpolnjeval volivno dolžnost.

Nove torpedovke. Vojna mornarica je naročila v tržaškem "Stabilimento Tecnico" osem torpedovk, ki morajo biti gotove tekom prihodnjega leta.

Obrtno sodišče v Trstu je začelo poslovati dne 9. m. m.

Novo parobrodno društvo v Spljetu se je nedavno osnovalo pod imenom "Hrvatska plobidba". Izdanih je 2000 delnic po 200 kron, katerih polovica je že pokrita. Društvo si nabavi dva parnika, ki bosta začasno vozila iz Trsta in z Reke v Metković.

Tat zasačen. Nedavno je bilo na parniku "Jason" med vožnjo iz Lošinja v Zader ukradenih 3700 kron. Kapitan je moral ta znesek plačati iz svojega. Nekaj časa potem so opazili ljudje na otoku Ugljen, da neki Mate Sforcina, znan kot revež, zida hišo in živi razkošno. Opozorili so o rožništvo, ki je izvedlo hišno preiskavo in našlo še 1200 kron. Dokazalo se je, da je ukradel denar na parniku. Sforcino so prepeljali v Trst, kjer bo sojen.

Dete padlo s tretjega nadstropja. Velika nesreča je doletela družino Colenz, stanujočo v ulici Salice št. 2 III., v Trstu. Izletna Amalija je dr žala v naročju malo sestrico, 18mesečno Elviro, in stala z njo naslonjena na okno, ki gleda na dvorišče. Kar naenkrat ji je dete zdrknilo izpod rok in tlebnilo na dvorišče. Na obupen krik Amalije sta pritekla roditelja, ki sta se takoj z obupom zavedla neizmerne nesreče, ki jo je doletela. Kakor blazna od žalosti sta letela po stopnicah na dvorišče, kjer sta našla dete v luži krvi. Takoj so prišli na lice mesta strežniki bolnišnice z nosili in tudi zdravnik rešilne postaje. V bolnišnici so zdravniki konstatirali, da je deteta zdrobljen zadnjik in da ni več nikake pomoči. In res, že opoldne je revček izdihnil. Njena sestra Amalija, ki je bila nekoliko kriva na tej nesreči, je med tem skočila s doma k teti, in slaneje

v ulici S. Vito; z nepopisnim obupom in trpečim jokom je poročala o grozni nesreči. Starši so prišli po njo.

Iz Pliskovice na Goriškem se piše: Na binkoštno nedeljo popoldne je začel mirno padati tako zaželjeni dež. Ob pol eni uri pa trešči prav b'i sn, nato se vsuje taka toča, da je skoro ne pomnimo po Krasu take — padala je kakih 20 minut, vinca debela kot orehi! Kar že ni — uničila suša — gosenice — kobilice po naših travnikih in poljih, oklestila je pa toča še edino naše upanje, trte, katere so tako lepo kazale. Toča je pobila skoro vse v Velikem Dolu, popolnoma vse pa Pliskovici, Gabrovici, v Kranjivasi, v Škopem, v Kobiljevali in v Štanjelu.

Iz Tomaja se poroča: Na Krasu je napravila letos suša toliko škode, da je beda nelzogibna. Seca, žita, krompirja, fižola in sadja ne bo nič. Trtni pridelek, ki je pa še popolnoma negotov in ga toča vsak hip lahko popolnoma uniči, pa ne pokrije vseh potreb. Sveta dolžnost naših gospodov županov bi bila, da bi izvolili izmed sebe deputacijo, ki naj bi potožila v imenu celega sežanskega okraja vladi našo bedo ter zahtevala od nje, da se o tej bedi natanko prepriča ter nam pomaga.

Ogenj v osmi šoli. V 8. gimnazijskem razredu v Gorici je v noči od petka na petek zgorel pod. Če bi ogenj ne bil hitro opazil sin hišnikov, bi bila zgorela vsa licealna knjižnica.

Na cesti je umrl 65letni Valentin Pisk. Ko se je vrečal v Solkan potem, ko je oddal v Gorico pripeljane češnje, mu je prišlo slabo pri mitnici na poti proti pokopališču. Zadela ga je kap in hitro je bil mrtev.

Samomor na morju. Med vožnjo iz Port Saida v Trst je skočil 23letni pasažir Lloydovega parnika 'Erzherzog Franz Ferdinand', goslar Karol Olivier Edger, v morje ter utonil. Ker je bilo morje zelo viharno, je bila rešitev trupla nemogoča. V kajiti so našli začeto pismo, v katerem prosi samomorilec vse, da mu odpustijo nesrečni korak. Bil je namenjen v Paris.

Vrnitev izseljencev. 6. m. m. se je pripeljalo v Trst s parnikom "Sofia Hohenberg" Austro - Americane iz Buenos Aires-a in Montevideo po 29 dnevni vožnji 17 potnikov prvega in drugega razreda ter 76 izseljencev, deloma Ogrov, deloma Hrvatov. V Neapolju je isti parnik izkrcal 380 izseljencev. — "Sofia Hohenberg" je blizu Montevideja rešila dva mornarja potopljene švedske jadrnice 'Svanhild.'

Trupio človeka na valovih. Pred nekaj tedni okolu ene popoldne sta dva čolnarja, ki sta veslala v vodovju svetilnika v Trstu, zagledala pri novem pomolu št. 5 trupio človeka, ki je plavalo na valovih. Takoj sta opozorila čuvaja postaje državne železnice. S kolodvora se je telefoniralo na pomorsko vlado. Prišli so piloti in potegnili trupio na kopno. Mrlič je bil oblečen po delavski z rožnato marogasto srajco in usnjatimi - pletenimi čevlji in kazal starost 50 let. Zdravnik pomorske vlade, dr. Cosulich, je konstatiral, da se je truplo nahajalo v vodi že več dni. Pri njem so našli le žepno ruto in par vinarjev. Njegovi žepi so bili polni kamenja, iz česar bi se dalo sklepati, da gre za samomor. Po prihodu sodne komisije je bilo truplo neznanca fotografirano in potem preneseno v mrtvaško kapelo pri Sv. Justu. — Isti dan je remorker podjetja Faccanoni "Jupiter", iz Trsta plul po miljskem zatoku; ko se je približal novemu nabrežju, so mornarji zapazili v morju blizu kraja, kjer je stala stara postaja, neko črno maso, ki je plavala na valovih. Pristali so s parnikom in se prepričali, da je ona masa bilo truplo moža, okolu štirideset let. — Mrlič je imel na sebi črno obleko; v žepu so našli delavsko knjigo, naslovljeno na ime: Henrik Blažak, knjigovez, rojen v Trstu leta 1873. — Ne vé se, ali se gre za nezgodo ali za samomor. Po oblastvenem pregledu so truplo prenesli v mrtvašnico pri Sv. Justu.

Smrtni pad z bicikija. Kovaški vajenec Josip Rajković iz Pulja se je peljal v Labin, da bi obiskal sorodnike. Na strmi cesti pri Laboriki je padel s kolesa tako nesrečno, da je obležal. Čez več ur so ga šele našli in prenesli v bolnišnico.

Dojenček najden v cerkvi sv. Antona v Trstu, zavit v polo papirja. — 10. m. m. zvečer — bilo je po 7. uri — je bila cerkev sv. Antona v Trstu polna vernikov. Nekatere ženske, ki so bile vtopljene v molitev, so naenkrat zaslišale javkanje z one strani, kjer se nahaja kropilnik pri stranskem vhodu iz ulice Vincenzo Bellini. Ženske, živilja Emilija Križnar, A. Bratina in Gabr. Petitdidier so se približale in prepričale, da ono javkanje je izhajalo iz obsežnega zavitka papirja kafetaste barve. Vzdignili so malce zavitek, ki je bil postavljen v obliki baldahina, in z začudenjem zagledale pod njem lepega dojenčka; tik njega je bila steklenica mleka, skoraj polna. Ženske so opozorile cerkvenike; ti so šli iskat koga iz naši dva občinska redarja ter ju privedli v cerkev. Redarja sta našla, da je bilo dete zavito v najfinejše plenice in da je imelo okolo vratu lidano rutico, na kateri je bila uvezena inicijalka E pod neko krono. Redarja sta skrbno pobrala ves zavitek in ponesla na policijsko ravnateljstvo. Od tu so prenesli dete v bolnišnico, kjer je dr. Brun konstatiral, da gre za lepega fantiča, rojenega pred osmimi dnevi in dobro razvitega. Nihče v cerkvi ni bil zapazil nič nenavadnega. Nihče ni videl, kdo je tam položil tajnstveni zavitek. Preosj romarskiei slučaj je dal vsem ženicam v cerkvi poročilo gradivo za pogovarjanje in se je stvar že dolgo-potem in na razne načine komentirala.

Promet v tržaški luki postaja vsako leto bolj živahen. Leta 1885. je iznašal promet 8.133.697 kvintalov. L. 1900. je narastel na 11.272.746 kvintalov; l. 1906. na 14.042.069 in leta 1907. na 17.292.848 kvintalov.

Koroško.

Na občnem zboru nemškega 'Schulvereina' v Celovcu je govoril tudi minister Prade. Dejal je, da društvo ni bojno, temveč zgolj obrambno, ker varuje nemško deco pred raznarodovanjem. Med darovi je posebno omeniti 10.000 K od dunajskega mesta, 300.000 K pa od šlezijskega velepostnika Rohrmanna. Največ potroši "Schulverein" za štajersko. V Ljutomeru in Hrastniku se ustanovita otroška vrtca, v St. Lenartu nova šola. Kranjska dobi dve novi šolski ekspoziturі in nemški "Studentheim" v Ljubljani. Dohodki so znašali leta 1907. 636.473 K 35vin. (1906.: 501.818 K 25 vin.), največ, kar jih je sploh kdaj bilo.

Poškodovali so na prsih Jožefa Tuderja, premikača na državnem kolodvoru v Beljaku, natolčniki železniškega voza. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Umrl je v Celovcu poročnik Emil Czumpelik od 17. pešpolka.

Ustrelil se je v brzovlaku 6. m. m. celovški profesor na gimnaziji, Eberhard Fugger. Samomorilec je bil edini sin profesorja ravno tega imena, voditelja solnograškega liceja. Vzrok temu činu ni znan, vendar se domneva, da je storil samomor radi težke srčne bolezni.

Vojaške vaje ob koroško - laški meji za dobo 28 dni, se vrše sedaj in sicer delajo te vaje samo rezervniki, oziroma dobro izučeni nadomestni rezervniki, ki stalno bivajo na Koroškem.

Letošnje jesenske vaje pri III. armadnem zboru bodo končane 2. septembra, tako je odredilo vojno ministrstvo telegrafičnim potom na zborno poveljništvo v Gradcu.

V Vrbsko jezero je skočila neka Celovčanka, ki je bolehala več let na revmi.

Umrl je nagle smrti v Spodnjem Dravogradu ondotni poštar Leopold Domaingo, star 60 let.

Saški kralj Friderik Avgust je dospel 9. m. m. s tremi princi in spremstvom v Rajbl.

Trupio v jezeru. 5. m. m. so našli v šentlenartskem jezeru pri Beljaku utopljeno 18letno Terezijo Egger iz Malih Vaš.

Smrt vsled solnčarice. Dne 2. m. m. se je šest let stara Anka Bela v Glini igrala pred hišo svojih staršev. Naenkrat se je zgrudila mrtva. Umrla je vsled solnčarice.

Birmovanje. O binkoštih je bilo v Celovcu birmanih 1516 otrok, in sicer 759 dečkov in 757 deklic.

Hrvaško.

Detomor. V Zadru so našli prošlo soboto zjutraj v vodnjaku hiše Padroni mrtvo truplo deklice, ki jo je vrgla v vodo služkinja Cizin.

Umrl je v Lištanih v Bosni šele 26 let stari župnik don Josip Kalić.

Zaradi ošpic in škrlatice so morali zapreti vse ljudske šole v Sarajevu.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

za 10.35	.....	50 kron
za 20.40	.....	100 kron
za 40.80	.....	200 kron
za 102.00	.....	500 kron
za 203.90	.....	1000 kron
za 1018.00	.....	5000 kron

Poštarina je vštetа pri teh svotah. Doma se nakazane vsote popolnoma izplačajo brez vinarja odbitka.

Naše denarne pošiljatve izplačuje c. kr. poštni hranilni v rad v 11. do 12. dneh.

Denarje nam je poslati najpriličneje do $25.00 v gotovini v priporočenem ali registriranem pismu, večje zneske po Domestic Postal Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER CO.,
109 Greenwich St., New York,
6104 St. Clair Ave., N. E.
Cleveland, Ohio.

Poletni želodec.

Poletni želodec je precej različen od zimskega želodca, ker ne more sprejeti vase in prebaviti toliko in tako močne hrane. Vse se v njem hitro skisa radi prevelike vročine. Greli bi bilo torej skušati ohladiti notranjost. To kaže, kako nespametno je ohladiti v vročih dneh želodec z ledenomrzlimi pijačami, celo jih prenapolniti z mesom. Pazite! Kakor hitro čutite kak nered v želodcu ali v črevih, ne odlašaj, ampak rabi takoj Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. Dalo bo želodcu moč prebaviti tudi težko hrano. To je edino zdravilo, ki ga lahko daste vsem članom rodbine, ker nima v sebi nikakih škodljivih primesi. Rabi ga v vseh prebavnih organov in kot tonika v času, kadar osdravljate. Po lekarnah. Jos. Triner, 616—622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Mali oglasi.

Proda se po nizki ceni dvonadstropna hiša, grocerija, konj. V hiši sta oba gasa. Lepa prilika za Slovence. Vprašaj na 4316 St. Clair Ave. (3)

Hud krč,

bolečine, neudušna žeja, riganje, bljuvanje, drisko in drugé bolečine v želodcu so povzročene po vživanju nezrelega sadja ali težko pretavne jedi. Severovo Zdravilo zoper kolero in drisko vedno pomaga odstraniti ake nerede. Poskusite vsaj eno steklenko. Cena 25 in 50 centov. Dobi se v vseh lekarnah. W. F. Severa Co Cedar Rapids, Iowa. (1-3-5 w)

VPRAŠUJTE SAMO PO TEH ZNAMKAH,

ki jih ima

PRAVI DUNAJSKI KRUH

Sveš svak dan pri vseh grocerjih.

A. Zaviršek

priporoča rojakom svoj

SALOON,

kjer dobite najboljša vina, likerje in cigare.

3332 St. Clair Ave.
Cleveland, O.

Rojaki, pojdite v znano gostilno

Jos. Jaklitsch-a

6101 St. Clair Ave.

Na vogalu St. Clair in 61. ceste.

Na koga se zanesti

v slučaju bolezni in komu se poveriti v zdravljenje, ako hoče bolnik hitro in sigurno nazaj zadobiti izgubljeno zdravje? — Vedno le na takega zdravnika, katerega delovanje pozna in katerega mu priporočajo prijatelji in znanci, katere je že ozdravil.

THE

COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE

prvi, najstarejši in obče znani zdravniški zavod za Slovence v Ameriki vabi vse one, kateri so bolni ter so mogoče že zastonj trošili denar pri drugih zdravnikih, naj se obrnejo z zaupanjem na izkušenega zdraznika tega zavoda Dr. R. MIELKE-ja, kateri ima mnogoletno izkušnjo in kateri z najboljšin uspehom zdravi vse moške, ženske in otročje bolezni pa naj bodo iste akutne, ali zastarele (kronične), zunanje ali notranje. **Jetiko, sifilis, kakor tudi vse tajne spolne bolezni,** zdravi hitro in z popolnim uspehom. Zdravljenje spolnik bolezni ostane tajno.

Čitajte, kaj pišejo v zadnjem času od njega ozdravljeni bolniki.

Ozdravljen rane na licu od zobobola.

Cenjeni gospod doktor!
Jaz sem Vam iskreno zahvalim za Vaše naklonjenost, katero ste mi skazovali za časa moje bolezni. Uverjen in prepričan sem, da sem le po Vaših zdravilih zadobil popolno zdravje, nad katerim sem bil skoro obupal. Sedaj pa se čutim zdravega, ko kedaj pred boleznijo. Zato Vas priporočam vsem rojakom po širni Ameriki.
S spostovanjem ostajem Vam hvaležni.
Franc Steklasa
3141 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, O.

Frank Polh
370 Midlant Ave.
Rockdalle, Ill.

Velecenjem gospod doktor!
Vam naznanim, da sem popolno zdravila in se Vam zahvaljujem, ker ste mi Jobra poslali. Sedaj sem popolnoma zdrav, pa so mi te zdravila ostale, zato se Vam iskreno zahvaljujem ter pripo ročam vsakom, ako potrebuje zdravil, naj se na Vas obrnejo, ker pri Vas so zares dobra dobiio, katera gotovo pomagajo.
Vas še enkrat zahvaljujem in pozdravim ter Vam ostanem hvaležni prijatelj
Jakob Likar
Box 942 West Newton, Pa

Na razpolago imamo še mnogo takih pisem, katerih pa radi pomanjkanje prostora ne moremo priobčiti

Komur bolezen ni natanko znana, naj piše po obširno knjigo, "ZDRAVJE", katero dobi ZASTONJ ako pismu priloži nekoliko znamk za poštnino. — Vsa pisma pišite v materinem jeziku ternajslavjajte na sledeči naslov:

THE

COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE

140 WEST 34th STREET. NEW YORK, N. Y.

Znak nevarnosti.

Prav malo ljudi kar na enkrat nevarno zboli. Navadno čutijo najprej slabo razpoloženje predno jih napade bolezen, a ostane nezapaženo ali celo zanemarjeno. Tako razpoloženje je znak nevarnosti od strani narave. Lahko je bolečina, utrudljivost, zabasanost, a skoro vedno je to

zguba slasti do jedi,

ki obrne našo pozornost na to, da nekaj ni prav. Pameten mož nikdar ne zanemarja tega znaka, ker dobro ve, da je morda to osnanjevalec nevarne bolezni, četudi morda zgine stran brez zdravljenja. Svetujemo Vam, da ste na varni strani, ako rabite takoj

Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino.

To zdravilo deluje hitro. Vzbudi žleze želodca in mišice ter napravi, da delajo. Ako se stene želodca kako ranjene, jih v kratkem ozdravi.

Storilo bo Vam toliko dobrega kot nobeno drugo zdravilo na svetu.

ONO

da zdravo slast do jedi, izpopolni vašo prebavo, zagotovi nemoteno spanje, ojači živce in mišice, očisti kri, da zdravo barvo, poostri energijo in navdušenje, da popolno zdravje.

Obranilo bode celo vašo družino močno in zdravo, ker se sme dati otroku ravnotako kot stari osebi. Pomaga vsakemu želodcu, zdravemuin bolnemu, ker regulira njegovo delovanje. To je edino dobro zdravilo za želodec.

Vprašanje. Ali ste že kdaj zapazili, da vas nekateri trgovci varajo s ponarejenim "grenkim vinom" na mesto TRINERJEVEGA, ki je

edino pravo pristno grenko vino?

Pazite in zavrnite vsa ponarejenja. Ako rabite zdravniškega nasveta, pišite nam in naš zdravnik ga vam bo dal brezplačno.

Rabi Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino pri vseh boleznih želodca in prebavnih organov.

JOSEPH TRINER,

Izdelovalec zdravilskih posebnosti.

616-622 So. Ashland Ave. - - - Chicago, Ill

PO LEKARNAH. PO DOBRIH GOSTILNAH.

Gospod Vitič.

(Spisal Ivan Lah.)

V.

Zamislil se je vkrasne spomine svo je mladosti. Kmalu se mu je zdelo, da je zaspala, dihala je mirno, enakomerno in le sdajpazdaj je zadrhtelo mlado telo, kakor da so jo vznemirjale težke sanje...

VI.

Gospod Vitič je pomislil na svoje življenje. Čudno milo mu je bilo pri srcu, ko je čutil na prsih nežno mlado bitje, ki je morda brez domovja in brez varstva na svetu ter beži v tuji svet iz svoje domače sreče. In kaj jo čaka tam, kdo jo sprejme? Morečе ima sorodnike, znance? Prišla morda mlad vitez in jo vzljubi... A lahko, da si poišče zavetja v bedni koči. Vse take misli so mu prihajale... Pri tem je pomislil sam nase, že toliko let se bojuje po svetu in zakaj?... Edini višji cilj je, dajati utehe in pomoči zatiranim in preganjanim. In vse, car je storil, je storil za druge in drugi — kaj so mu vrnili za vse to? Kaj mu je dal svet? Njega ne sprejema doma ljubeča žena, ne objemajo ga mehke roke, ne poljubljajo ga nežne ustne. Prazno mu je ostalo življenje, nihče mu ga ni napolnil z ljubeznijo. Katarina je odšla in se omožila drugam in vsa ljubezen do nje je ostalo večno neutešeno hrepenenje. Morda se ga ona niti ne spominja, ne misli morda nikdar nanj in le včasih morda sliši imenovati davno pozabljeno ime. Storil je dovolj in ljubil je dovolj, ali ne bi bilo čas odpočiti po trudih in uživati tisto tiho srečo, ki polni življenje z ljubeznijo, ko človek ljubi in je ljubljen.

"Ali pa je pri meni vse to mogoče?" se je vprašal sam v negotovosti.

Dosle se mu je zdelo ob podobnih mislih vedno, da ni mogoče, da bi ljubil še kdaj; ena je bila, Katarina, ostala mu je v srcu in večno ne more biti drugače. Vsaka druga misel bi bila prevara samega sebe. Pogosto je vplivala nanj krasota tako, da se mu je zdelo, da pozabi vso preteklost ter začne ljubiti iznova, ljubiti in živeti, a vselej se je prevaril, da je bil to samo trenotek in zdelo se mu je, da je grešil zoper sveto čuvstvo, tako čisto v njegovem srcu. In v jasnejši luči se je pokazala podoba Katarine, ki ji ni bila nobena enaka. Čutil je, da s teni služi nečemu velikemu, a ni si mogel razložiti, ali je to Katarina ali samo ljubezen do nje. Kaj mu je bilo, da bi prešle vse lepe sanje, ki je v njih presanjal vse življenje in so bile tako lepe. Zdelo se mu je, da se nekoč vrne Katarina in da pride velika nepopisna sreča, ona neizmerna trenotki, ki je pošiljal sanje v puste njegovo življenje. Vse omladi tedaj, si je mislil, in v pozabljenje padejo težki časi in začne se v resnici, kar je zdaj v sanjah. Zdelo se mu je, da so sanje o njej krasnejše, nego pri drugi resnica. Tako se je ukoreninila v njem trdna zavest, da drugače ni mogoče in sčasoma je postal ponosen na to svoje življenje. Videl je celo, da je prav tako, kajti težko je služiti obenem domu in tronu, ženi in vojski. V višjih krogih vsaker je zahajal, so vedeli o njegovi ljubezni in govorili so vsi, da ga ta ljubezen dela tako silnega in slavnega. Tako je on ljubil in je bil srečen, da je mogel služiti slavi, pomagati domovini ter braniti bedne in zapuščene, drugi pa so imeli domove in družine in so bili vezani nanje. Uvidel je počasi, da je prav, da je tako. In vsa nesreča mu je bila sladko, priljubilo se mu je to življenje, kakor so se drugim priljubila domača ognjišča. Srečen je bil v tem stanju skoraj bolj kakor bi bil sicer, zakaj ljubiti Katarino in jo pustiti kdaj samo doma ter oditi na mejo, ne bi mu bilo mogoče. Sedaj pa jo ljubi in čim bolj jo ljubi, tem rajši bodi s svojo četo po meji.

Vendar, kadar se je vrnil z meje v deželo, je čutil vselej, da je brez doma in da se nima kam vračati. Takrat je začutil praznoto v duši in zapuščenost v življenju. A to ga ni zmotilo, da bi bil izpremenil svoje življenje; rajši je zopet kmalu odšel nazaj med bojni hrum.

Ko si je sedaj zopet stavil isto vprašanje, mu je prihajal iz srca čisto drug odgovor. Zdelo se mu je da je brez pomena ljubiti žensko, ki se je mošila z drugim in mu ves čas, ko sta bila še skupaj, ni privoščila niti enega izraza ljubezni, niti enega poljuba. Res jo je opravičevalo to, da je bila mlada, da je bila tako vzgojena in da so drugi odločevali o njeni usodi. Vendar lahko bi mu bila vračala njegovo veliko ljubezen, vsaj en krasen trenotek bi mu bila dala za težko pot osamljenega življenja. Za čemu boriti se zoper usodo, ko je tako, kakor je. Ona se ne vrne, in ko se vrne, ne to več, kakršna je bila. On pa ima še pravico do življenja, pravico ima ljubiti in ljubljen biti; dovolj je bilo trudnega, zapuščenega življenja. Tudi druge so krasne, tudi druge morejo ljubiti. Zdelo se mu je, da že čuti to srečo. Pomislil je na Jelano in se je ozrl na njo. Nje roke so spočivale zdaleč z njegovega vratu, a čutil je še dobro, kako krepko so se bile oklenile preje. Spala je mirno in moral jo je dobro držati v naročju, da mu ni omahnila. Videl je sedaj lahko razločno njen obraz...

"Kakor ona," je pomislil zopet s hladnim resnicjem v srcu, "kako, da ne je ona mlada vrnila... Kdo bi ne ljubil taka drobna golobica," je zamrmral naposled sam pri sebi in čudno, tesno čuvstvo mu je polnilo prsi... Začel je preudarjati o dolžnostih, katere ima junak, da brani in varuje zapuščene, in ozi so mu dolžni hvaležnosti in ljubezni za ljubezen in pomoč. In zakaj ga ne bi ljubili? "In zakaj me ne bi ljubila uboga, zapuščena golobica, ako bi jo jaz tako ljubil?" je pomislil gospod Vitič ter se zagledal v mirni speči obraz mlade Jelene.

Bila je res otročje krasna.

VII.

Cesta se je vila ob Kolpi med grči. Topot konjskih kopit in rožljanje orožja je odmevalo p onočni tmini. Lesovi po bregovih so mirno šumeli, včasih se je po njih oglasil divji glas in je izginil v noči. Kolpa se je valila počasi, nje valovi so se lesketali v mesečnem svitu.

Kmalu se je pokazala vas, kjer je hotel Vitič s četo prenočiti do jutra.

Pogledal je na Jelano; spala je še vedno. Škoda se mu je zdelo zbuditi jo, da se ne bi spomnila svoje nesreče; a tudi sebi je privoščil tiho srečo, ko je objemal z obema rokama nje vitko telo. Naenkrat je globoko vzdihnila, zadrhtela je in pogledala. Mesec ji je bil posvetil v obraz. Vitič se je sklonil čez njo in ji zašepetal:

"Spi, spi, gospodična..."

Ni se mogla takoj zavedati svoje ga položaja, zato je energično uprla roke vanj, kakor da se mu hoče iztrgati. Prijel jo je za nežne bele roke, ki so pakazale toliko sile, da se je junak čudil in je rekel:

"No, kam hočeš, gospodična?..."

Gledala ga je, kakor da se je prebudila iz dolgih sanj in kakor bi sedaj premišljala, ali je res, kar vidi, ali so se le sanje izpremenile.

On se ji je posmejal in vprašal mirno:

"Ali si se dobro naspala, gospodična?"

Jelena se ga je ustrašila:

"Mati," je zaklicala vsa obupana. Vitič jo je tolažil: "Molči, gospodična, in ne vpij. Tudi mati je z nami. Ali se ti je sanjalo kaj lepega?"

Šele sedaj se je zavedla. Naslonila se je zopet na njegovo ramo in ot hotela govoriti. Zdelo se mu je, da plaka. Naj se izplaka, si je mislil, sama se bo potolažila najlepše. Vendar jo je hotel razveseliti.

"Nič nisi junaška, gospodična," ji je šepetal. "Predno si zaspala, si se že lepo z menoj pogovarjala, a zdaj, ko si se odpočila, se zopet jokaš. Umiri se vendar in zaspi rajše!"

Jelena si je zakrila obraz z rokami in je tiho ihtela.

"Skoro bomo v vasi," je nadaljeval on. "tam dobiš lepo posteljico in se naspiš. Jutri bo že bolje. Ali si tu dobro spala?"

Jelena je pokimala. To mu je zelo ugajalo.

"Ali si trudna?" jo je vprašal.

"Ne, nisem," je rekla poluglasno.

"No, torej se pa zopet lepo pogovarjaj z menoj!" ji je dejal Vitič.

"Jaz sem tako nesrečna, gospod," je rekla in zaihtela.

"Tu pri meni si nesrečna?" je vprašal Vitič šepetaje. Jelena ni odgovorila, a ljubeznjivo šepetajoč njegov glas jo je nekako mamil in čutila je njegov trdni objem. Nikdar še ni bila tako blizu moža, bala se jih je; a slutila je, da bo nekoč prišel tak junak, lep, visok in ji bo govoril tihe šepetajoče besede. Njena glava je trudno slonela na njegovi rami in časih je začutila na licu trdo šepetajočo njegovo brado.

Dvignila je glavo in ga pogledala.

"Kako naj ti pokažemo svojo hvaležnost, gospod," je rekla, "ti si nas rešil..."

Vitiču se je zdelo, da ni hotela govoriti na njegovo vprašanje in je rekel:

"Storil sem svojo dolžnost. Kako hvaležnost mi hočeš izkazati? Dovolj je, da sem prepričan, da jo imaš v srcu."

"Da, imam jo na večno, plati ti Bog," je rekla in čutil je, da ga je tesneje objela. A njemu ni bilo všeč, da je bil to objem hvaležnosti, dasi je bil mehak in prijeten.

"Torej tudi pri meni nisi srečna?" je ponovil Vitič svoje vprašanje z istim šepetajočim glasom.

"Ah, jaz sem tako zelo žalostna," je odgovorila. In zdaj je začutil, da ni lepo, ker jo izprašuje take stvari, ko je še vsa plaha in razmišljena. Pripovedoval ji je torej, odkod in kam gre njegova pot in koliko bitk in napadov so doživeli med potjo. Obljubil ji je tudi, da vzame njo in mater seboj, dokler jima ne preskrbi varnega zavetišča.

"Kako si dober, gospod," mu je rekla Jelena in čutil je njeno hvaležnost...

Medtem so se približali vasi in dva vojaka sta odšla naprej, da sta naznanila prihod straži, ki je pazila na prihajajoče čete. Kmalu so se na obsipu okoli vasi pokazale visoke črne sence z dolgimi puškami. Vojaka sta se vrnila in naznanila, da je v vasi vse varno.

Šli so skozi ozka lesena vrata. — Ljudje so se zbirali na vasi.

Gospod Vitič se je ustavil pred njimi in zahteval prenočišča za četo, zase in za dve ženski.

Kakor je bilo videti, so poznali njegovo ime; takoj so začeli meniti se med seboj, kam naj nastanijo poveljnika in ženski.

Vojaki so privezali konje ob hišah in k drevju po vrtu ter so si poiskali ležišč.

Vitič je dvignil Jeleno ter ji pomagal na tla, potem pa je skočil s konja. Nekaj vaščank je obkrožilo Jeleno in njeno mater. Odvedli so ji s seboj.

Vitič je obstal na vasi in gledal za njima. Čudovito krasna je bila današnja pot. Sanjati se mu se bi mogle lepše.

Ozri se je po čudnih postavah vaščanov. Vprašal jih je, kaj slišijo o napadih in tolpah in vaščani so mu povedali, da so Turki spomladi napadli vas in da je bil potem mir. Jeli so modrovati o vojski, a on je bil truden in je hotel biti sam. Spremili so ga h koči kmeta Timoteja, kjer je zaspal utrujen po dolgi ježi. Čutil je še v spanju gorko mesto na prsih, kjer je počivala nje glavica, nje mirni obraz mu ni izginil izpred oči in še v spanju se je otročje pogovarjal z njo ter ji prideval tako primerno ime "golobica".

VIII.

Drugo jutro je solnce že jasno sijalo na podgorsko vas, ko je vstal Vitič. Zunaj pred kočo je stal kmet Timotej in se od samih skrbi praskal za ušesi, če ni morda kaka žival vznemirjala gospodu spanje ponoči. Vitič se je pogledal v vodo v posodi in je videl, da je že zelo porastel. Poklical je torej Timoteja, ki je bil zelo vesel, ko mu ni gospod nič o menil o živalih, ampak ga prosil, da ga obrije. Nekaj časa potem se je gospod Vitič v čisti obleki pogledal v stoječo vodo ter je bil sam s seboj zadovoljen, pogladil si je brado in si popravil brke. Ko je stopil v vas, so gnali vojaki konje na vodo in ob potoku je stala množica vaščank, ki so se veselo zabavale z njimi.

Vas je bila siromašna, hiše so bile razbite, strehe raztrgane. Povsod se je kazala velika beda, polunagi otroci so letali okoli.

"Zakaj ne podpreš hleva?" je vprašal gospod Vitič kmeta, stoječega ob razbitem poslopju, ki je pretilo, da se vsa ktrenotek sesuje na kup.

"Za Turka je i to predobro, gospod," je odgovoril kmet in se posmejal iz prijaznosti. Vitič je odšel dalje.

Pomislil je, ali naj čaka še nekaj časa, ali naj gre takoj k Jeleni. Zdelo se mu je, da je njegova dolžnost skrbeti zanjo in za nje mater. Zato ni odlašal in je odšel k njima.

Za hišo ni bilo treba izpraševati, kajti ženske iz vse vasi so se bile zbrale tam in so imele, kakor je bilo videti, važno posvetovanje. Ko so zagledale Vitiča, so se odmaknile od vrat ter mu naredile pot.

Vstopil je v nizko vežo, polno žensk, in tu so bila vrata odprta v malo sobo, kjer je takoj zagledal Jeleno, ki je klečala ob postelji. Ženske so utihnile, Jelena se je ozrla. Ko je ugledala Vitiča, je planila k njemu, položila mu je roke na ramo ter zaklicala z obupnim glasom:

"Gospod, gospod, pomagaj, mati bo umrla..." in zaihtela je na njegovih prsih. Pogladil jo je po glavi in rekel:

"Uteši se, gospodična, saj bo bolje."

Stopil je v sobo. Na postelji, napravljeni na tleh, je ležala Jelenina mati in ženske so sedele okoli nje. Na mizi je stala cela vrsta posod z raznimi zdravili, ki so jih bile znesle skupaj modre vaščanke. Prestana groza in hladna jesenska noč sta uplivali na staro gospo tako, da je zjutraj obležala. A o smrti se še ni mogla govoriti. Tudi se je videlo, da so se vaščanke zelo potrudile, da jo ozdravijo.

Gospod Vitič je sedel na stol poleg postelje in se začel pogovarjati z bolno gospo, dočim so se ženske posvetovale o novih zdravilih. Jelena je stala poleg Vitiča in se je umirila. Opazovala je Vitiča. Zdel se ji je mnogo mlajši nego včeraj, ko se je skoraj bala njegovega temnega zarastlega obraza. Ugajala ji je njegova junaška postava. Vsa njena duša je trepetala od strahu, če je pomislila na prejšnje doživljaje. Kako lahko bi ji umrla mati in ona bi ostala sama. To ji je nehote prisililo solze v oči. Čutila je veliko zaupanje do Vitiča; zdelo se ji je, kakor da ga jima je Bog poslal namesto vsega, kar sta izgubili.

Vitič se je spomnil dane besede. Zato je sklenil, da ostane v vasi, odkoder bo hodil na oglede. Ko je odhajal, ga je spremila Jelena na vrt in on se je čudil, kako je velika, ko mu je bila skoraj do ramen.

"Torej misliš, gospod, da ne bo..."

"Le umiri se, gospodična, vse bo dobro..." In pogledal je njene jasne oči, orošene od solza.

Tako je ostala četa v vasi in je hodila na oglede po okolici. Pregnali so nekaj sumne druhali iz zakotij. A Vitič je dobro vedel, da je tu malo varno, ako se zbero tolpe proti njemu. Zato je dal vsako noč pazno straziti vas. Hotel je oditi naprej v Metliko ali v Novo mesto, a videl je, da je tudi tukaj dela dovolj. Poleg tega bi bil rajši tu na samoti zaradi Jelene: bal se je, da mu jo vzame svet, ako jo privede tja. Čutil je, da jo ljubi čimdalje bolj, da mu je ona napolnila praznoto življenja in zdelo se mu je, da ne bi mogel preživeti nje izgube. V svoji nezaupnosti do sveta je ostal z njo rajši v zapuščeni vasi in je upal da jo na ta način reši zase. Tudi ona se ga je privadila bolj in bolj ter mu s svojo ljubeznjivostjo izkazovala globoko hvaležnost za vse, kar je storil njej in materi.

Bližala se je že zima, ko je dobil povelje, naj pride z oddelkom svoje čete v Ljubljano, drugi oddelek pa naj ostane na meji. Upal je, da se kmalu vrne, zato ni premišljal, kaj naj stori z njima. Hotel je svetovati, naj odideta z njim v mesto, a zmagala je njegova nezaupljivost. Čutil je, da mu vsaka mala izpremenba lahko iztrga iz rok novo srečo. Ker je imel del posadke ves čas ostati v obližju vasi, je bila vas pred navadnimi napadi varna. Poslovil se je torej zvečer in je obljubil, da se vrne kmalu. Ko je odhajal, ga je spremila Jelena na dvor. Obstala je tam pred njim in sklenila roke.

"Ti odhajaš gospod, in kaj bomo me?"

"Vrnem se kmalu."

"Poizvedi po sorodnikih, da odideva k njim."

Prijel jo je za obe roke in jih začel poljubljati.

"Kaj delaš, gospod?" je zašepetala sramežljivo in mu jemala roke, a on jo je zlahka privil k sebi ter jo začel poljubljati na čelo, na lice, na ustne. Obslonela je ob njem, kakor da ne ve, kaj se godi z njo. Bila je brez moči.

"Bodi zdrava, Jelena, jaz se vrnem kmalu," ji je zašepetal, ko je odhajal. Ozri se je še in videl je med drevjem, kako je sklenila roke, uprla pogled v nebo in si zakrila obraz...

Drugo jutro je odšla četa iz vasi, predenj je vstala Jelena. Hotel je tako sam gospod Vitič.

IX.

Vsega tega se je sedaj spominjal junak. V vsem je ostalo še mnogo nejasnega in neprijetnega, kar je motilo njegove mirne noči in kazilo njegovo tiho srečo. Očital si je pred vsem, da ji ni zadosti skrbel za varnost. Lahko bi se zgodilo, da Vlahi ali Turki pozimi napadejo vas ter mu odneso Jeleno s seboj. Zaupal je sicer straži na meji, a poznal je tudi predrznost divjih tolp, pred katerimi celo notranja dežela ni bila varna. Moral bi jo bil torej vzeti s seboj ter ji poiskati zavetišča v mestu. A tu je zopet pretila druga nevarnost; skozi mesta hodijo razne čete, katerih poveljniki pogosto niso boljši od turških paš. In s četami hodijo mladi junaki... Edina misel, ki ga je tolažila, je bila zavest, da se kmalu vrne na mejo, ko opravi svoje posle v Ljubljani. A tudi to se ni izpolnilo; kmalu potem, ko se je bil ustavil v Ljubljani, je moral s četo na štajersko mejo, kjer se je bilo bati pozimi napadov od ogrske strani. Takrat je začutil veliko nezadovoljnost sam s seboj; ko bi imel svoj dom, bi bil vzel Jeleno s seboj in bi umiril svoje življenje. Začutil je takrat časih bolj, nego kdaj poprej, ljubezen do nje. Privadil se je bil v življenju na meji, ker ga je tam pot z ogledov pripeljala zvečer k njej, sedaj pa je bilo vse pusto in prazno, kjerkoli se je ustavil. Sprejemali so ga povsod z velikim veseljem, a nikjer ni našel onega ljubeznipolnega sprejema, kakor pri Jeleni.

(Dalje prihodnjič.)

ZAHVALA.

Ob smrti nepozabnega soproga Lojzeta, došlo mi je od raznih strani nebroj izrazov sožalja.

Ker se vsakemu posamezniku ne morem posebej zahvaliti, zahvaljujem se tem potom in rečem: "Bog plačaj!"

Srčna hvala tudi vsem istim, ki so dragemu skazali poslednjo čast, ter ga spremili k večnemu počitku.

Posebno hvalo pa izrekam podp. društvu sv. Vida št. 25 K. S. H. Jednote, slov. godbi, pevcem in preč. g. Rev. Grškoviču za ganljiv govor ob rakvi.

Srčna hvala torej vsem, ki so meni in mojo družino v dnevih nesreče in žalosti tolažili in nas krepili.

Bog plačaj vsem!

Frančiška Lauše z otroci
in sorodniki

Varna banka.

Cleveland Trust Co. je ena najmočnejših bank v deželi
— in plača —

4 odstotke obresti

na hranilne vloge.

The Cleveland Trust Company

St. Clair urad:
Vogal St. Clair — E. 40. St.
A. L. Assmus, Mgr.

Urad v Collinwoodu:
Collinwood, O.
F. H. Houghton, Mgr.

ODPRTO PISMO SLOVENCEM.

Cenjeni zdravnik Collins N. Y.
Medical Instituta:—

Oprostite mi, ker Vam nisem toliko časa odgovoril. Sedaj se Vam zahvaljujem za trud, katerega ste imeli z človekom, katerega niste še nikoli videli in za poslana zdravila, katera so me popolnoma ozdravila, medtem ko sem še poldrugo leto pri drugih zdravnikih zastonj iskal pomoči.

Še enkrat srčna hvala in iskreni pozdrav cenjeni zdravnik.

Johan Paulin,
Orient, Pa. Fayette Co.

ZASTONJI ZASTONJI

Nikjer v Ameriki ne morete dobiti tako dober in fini importirani tobak za cigarete in pipo, ali cigare, kakor pri nas. Pošljite nam na eni dopisnici Vaš naslov in takoj dobite brezplačno uzorce našega tobaka za pipo, ter tudi naš cenik, da se o kakovosti našega blaga prepričate. Vsi rojaki morajo naš tobak poskusiti, da se prepričajo, da je isti res najboljši in najcenejši. Pišite takoj na:

ADRIA TOBACCO CO.
1265-69 Broadway, New York.

W. J. RIDEL
Zlatar
5915 St. Clair Ave. N. E.
Cleveland, Ohio.
Ure, zlatnina, srebrnina.
Ure se popravljajo zanesljivo in pravočasno.

Nova slovenska slaščičarna
Geo. Boštjančič
6010 St. Clair Ave.
Ima polno zalogo slaščic, cigar in tobaka.
Sladoled. (Ice cream.)
Se priporoča rojakom.
Glejte na hišno številko.

DR. I. MILSTONE.
Evropejsko-ameriški zdravnik in operator.
Svojo prakso že izvršuje nad 25 let. Slovencem priporoča svoj ofis na vogalu St. Clair in Willson Ave. nad lekarno.
Uradne ure: 8 — 11 dopoldne, 2 — 4 popoldne, 7 — ½9 zvečer.
Tel. Cent. 5418 W.

G. Loeffelbein,
FLORIST
Cvetlice za poroke, pogrebe in okrase.
5906 St. Clair Ave.

ST. CLAIR LEKARNA.
THEODORE URBAN, lastnik
5602 St. Clair Ave.
Priporoča svoje
Zdravilo za kri (Blood Medicine),
ki očisti kri in prepreči razne bolezni. Cena 75c.
Kupite ga za poizkus!

Kdor hoče poceni potovati v staro domovino

naj si izbere enega od sledečih parobrodov:

"Principe di Piemonte" 11. julija
"Indiana" 15. julija
"Sannio" 18. julija
"Ancona" 25. julija
"North Amerika" 29. julija

Parniki so brzoparniki na dva vijaka ter potujejo naravnost iz New Yorka v Genovo, a iz Genove do Ljubljane z železnico. Cena je do Ljubljane samo

$20.60

Kdor hoče potovati naj nam pošlje $5.00 na račun listka, da mu prostor na brodu preskrbimo.

Frank Zotti & Co.

108 Greenwich St. New York.
609 Smithfield St., Pittsburg, Pa.
99 Dearborn St., Chicago, Ill.

ROJAKI, kupujte samo pri onih tvrdkah, ki imajo svoje oglase v našem listu.

"Moj sin je sedaj popolnoma zdrav. Priporočam Severova zdravila vsakemu trpinu." Martin Kostyal, Braznell, Pa.

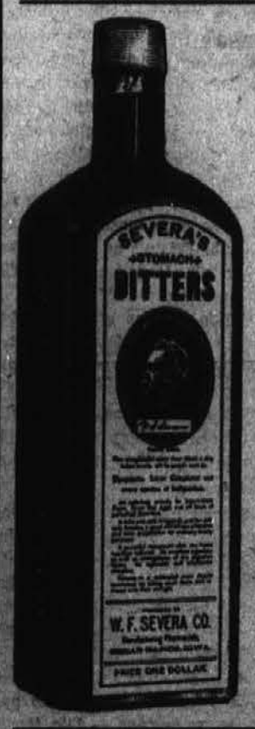

Vas li boli želodec?

Imate li poletno bolezen, grizenje, bljuvanje, žganje, srca, zabasanost, neprebavnost in drisko. Teda je čas rabiti

Severov želodčni grenčec

To zdravilo pomaga prebavljati, zdravi zabasanost, daje moč in krepost. To je neprecenljive zdravilo zoper vse nerede prebavnih organov. Cena 50c. in $1.00.

Čitajte naslednjo pismo:

"Po nasvetu sem začela rabiti Severov Želodčni Grenčec in Severov Živ'jenski balzam ter sem sedaj popolnoma močna in zdrava, ter imam zdrav okus". Mary Jedlička, Phillips, Wis.

Prodaje se v vseh lekarnah. Vprašajte samo za "SEVEROVA".

GLAVOBOL.

Veliko je načinov na katere se je zanesti, da preženejo glavobol. To je eden najboljših: Polegajte hladne obkladke na glavo. Operite si noge v topli vodi. Poleg vsega drugega pa ne pozabite rabiti

Sev. praški zoper glavobol in nevralgijo

Pomagali vam bodejo, kakor drugim so, ker so res zanesljivi priporočljivi. Že se rabijo veliko let. Cena 25 centov.

"SEVEROVI praški zoper glavobolji in nevralgi o so najboljši. Moja žena je poskusila druge zdravila za glavo, ki pa ni so pomagala. To zdravilo je jo ozdravilo". Math Yirak, Proctor, Vt.

Zdravilni nasvet pošljemo brezplačno.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA.